

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14S/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2018200360
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2018200360.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej a sudcov JUDr. Pavla Lacza a JUDr. Ľubomíra Bundzela, v právnej veci žalobcu : JIVA - TRADE, s.r.o., so sídlom Štefana Moyzesa 2700/22, 926 01 Sered', IČO : 36 257 681, právne zastúpeného : HALADA advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kapitulska 21, 917 01 Trnava, IČO : 36 669 661, proti žalovanému : Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Kollárova 8, Trnava, ďalší účastníci konania : 1/ Obec Dechtice, so sídlom Obecný úrad 919 53 Dechtice č. 488, 2/ Trnavská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Priemyselná 10, 921 79 Piešťany, IČO : 36 252 484, právne zastúpená : Michal Mrva - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Trenčianska 38, 821 09 Bratislava, IČO : 50 145 860, 3/ Pozemkové spoločenstvo - lesný a pasienkový urbár (LPU) Dechtice, so sídlom Dechtice 225, 919 53 Dechtice, IČO : 42 399 572, právne zastúpený : URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO : 47 244 895 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo : OU-TT-OOP3-2018/026421 z 19. októbra 2018 takto

rozhodol :

I. Správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Trnava, odbor opravných prostriedkov číslo : OU-TT-OOP3-2018/026421 z 19. októbra 2018 a rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia číslo : OU-TT-OSZP3-2018/000840/ŠSOH/Du z 29. mája 2018 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému úradu Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia na ďalšie konanie.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. Ďalším účastníkom konania v 1/ až 3/ rade sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

IV. Správny súd návrh ďalšieho účastníka konania v 2/ rade na prerušenie konania z a m i e t a .

odôvodnenie :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia (ďalej aj ako len „orgán verejnej správy nižšieho stupňa“ alebo Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie“), ako príslušný orgán štátnej správy podľa zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 525/2003 Z. z.“) a ako príslušný orgán štátnej správy odpadového hospodárstva podľa § 104 ods. 1 písm. d) v spojení s § 108 ods. 1 písm.

m) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 79/2015 Z. z.“ alebo „zákon o odpadoch“) rozhodnutím číslo : OU-TT-OSZP3-2018/000840/ŠSOH/Du z 29. mája 2018 (ďalej len ako „prvostupňové rozhodnutie“) neudelil žalobcovi podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch súhlas na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu, pre odpady zaradené v zmysle Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov (ďalej len ako „vyhláška č. 365/2015 Z. z.“), druh odpadu 10 12 08 - odpadová keramika, odpadové tehly, odpadové obkladačky a dlaždice a odpadová kamenina po tepelnom spracovaní; 17 01 01 betón; 17 01 02 tehly; 17 01 03 škridle a obkladový materiál a keramika; 17 01 07 zmesi betónu, tehál, škridiel, obkladového materiálu iné ako uvedené v 17 01 06; 17 05 04 zemina a kamenivo iné ako uvedené v 17 05 03; 17 05 06 výkopová zemina iná ako uvedená v 17 05 05, pričom miesto využívania odpadov bolo - Kameňolom Dechtice - Dolná Skalová, parc. č.: 3162/1, 3163/1, 3160/3.

2. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že dôvodom neudelenia súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch v znení účinnom do 31.12.2018 na využitie odpadu na povrchovú úpravu terénu bola skutočnosť, že vyťažený lom sa nachádza v ochrannom pásme II. stupňa vodárenských zdrojov Dechtice, Dobrá Voda, Chtelnica vo vzdialenosti cca 1 500 m od vodárenského zdroja Dechtice, pričom v zmysle Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 29/2005 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o určovaní ochranných pásiem vodárenských zdrojov, o opatreniach na ochranu vôd a o technických úpravách v ochranných pásmach vodárenských zdrojov (ďalej len ako „vyhláška č. 29/2005 Z. z.“), konkrétne podľa prílohy č. 3 sa v ochrannom pásme II. stupňa nepripúšťa činnosť, ktorej dôsledkom by mohlo byť znečistenie vodárenského zdroja, prísun zložiek, ktoré, ktoré môžu v organizme ľudí alebo zvierat pôsobiť nepriaznivo alebo, ktoré môžu negatívne ovplyvniť senzorické vlastnosti vody. Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie v danej veci zastal názor, že činnosť povrchovej úpravy terénu je činnosťou, ktorej dôsledkom by mohlo byť práve vyššie citované znečistenie vodárenského zdroja, nakoľko v prípade nedostatočnej resp. nedôslednej kontrole ukladaného odpadu alebo pri mimoriadnej udalosti (napríklad havárii strojno-technologických zariadení) by mohlo dôjsť k takému zhoršeniu akosti podzemných vôd, ktoré by znemožnilo ich využívanie. Tiež poukázal na to, že karbonitické materiály, ktoré tvoria geologické podložie v predmetnej lokalite sa vyznačujú veľmi dobrou priepustnosťou, ako aj možnou rýchlosťou šírenia prípadného znečistenia. Mal za to, že využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu predstavuje závažné riziko ohrozenia kvality podzemných vôd z hľadiska ochrany vodných pomerov, keď vodný zdroj Dechtice (studne DE8-11) predstavuje najdôležitejší zdroj pitnej vody v okrese Trnava a preto je povinný postupovať aj v súlade s § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“). Záverom poukázal na to, že akceptoval pripomienky účastníkov konania, konkrétne obce Dechtice, Trnavskej vodárenskej spoločnosti, a.s. a dotknutého orgánu štátnej správy - Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia - štátnej vodnej správy.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca, ako účastník konania, v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie je nezákonné z dôvodu, že správny orgán vychádzal pri rozhodovaní z podkladov, ktoré sú nezákonné; správny orgán pri rozhodovaní nevzal do úvahy viaceré podklady, ktoré mal k dispozícii, v dôsledku čoho bolo zistenie skutkového stavu nedostačujúce na riadne posúdenie veci; skutkový základ, ktorý vzal správny orgán za základ napadnutého rozhodnutia nemá oporu v administratívnom spise a ďalej, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvody odvolania sa vo veľkom rozsahu zhodujú so žalobnými bodmi. Z dôvodu neopakovania totožných tvrdení a prehľadnosti rozsudku, správny súd odkazuje na body 10 až 18 tohto rozsudku.

4. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia po opísaní priebehu administratívneho konania a vyjadrení účastníkov konania k odvolaniu žalobcu posudzoval dôvodnosť odvolacích námietok. Vo vzťahu k námietke ohľadom nezákonnosti stanoviska č. OU-TT.OSZP3-2018/0366792/ŠVS/St zo dňa 29.11.2017 (ďalej len ako „stanovisko OÚ zo dňa 29.11.2017“) uviedol, že v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. okresný úrad v prvom stupni vykonáva štátnu správu starostlivosti o životné prostredie podľa osobitných predpisov s tým, že podľa § 61 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „vodný zákon“ alebo „zákon č. 364/2004 Z. z.“) okresný úrad vydáva vyjadrenie v zmysle § 28, ak vydanie vyjadrenia zákon nezveruje iným orgánom štátnej

správy. Z uvedeného preto uzavrel, že Okresný úrad, odbor životného prostredia má kompetencie vykonávať štátnu správu podľa zákona o odpadoch, aj podľa vodného zákona. K námietke, že pre vydanie stanoviska neboli splnené predpoklady podľa § 28 vodného zákona žalovaný uviedol, že v zmysle § 3 ods. 5 správneho poriadku musí rozhodnutie vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom v danom prípade je to o to dôležitejšie, že rozhodnutím môže byť dotknutý verejný záujem. S poukazom na uvedené uviedol, že práve vyjadrenie štátnej vodnej správy bolo pre napadnuté rozhodnutie jedným z najdôležitejších argumentov a preto nebol spoločnosti JIVA - TRADE, s.r.o. udelený súhlas na využívanie odpadov. Žalovaný ďalej uviedol, že navrhované druhy odpadov - inertné odpady by nepredstavovali pre samotnú likvidáciu lomu žiaden problém v prípade, ak by nešlo o tak citlivé miesto, ktoré je vzdialené len 1 500 m od najdôležitejšieho vodného zdroja zásobujúceho spolu s vodnými zdrojmi Dobrá Voda väčšinu obyvateľov okresu Trnava a ktoré sa preto nachádza v ochrannom pásme II. stupňa vodárenských zdrojov. Tiež tvrdil, že súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch na povrchovú úpravu terénu je okrem druhov odpadov viazaný aj na miesto, na ktoré sa majú odpady ukladať a môže určiť podmienky, kontroly, monitorovania výkonu činnosti, ako aj ďalšie podmienky výkonu činnosti.

5. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 28-137/2016 zo dňa 12.01.2016, ktorým bola spoločnosti JIVA - TRADE, s.r.o. povolená banská činnosť - likvidácia časti lomu v dobývacom priestore Dechtice neobsahuje žiadne podmienky, ktoré boli uvedené vo vyjadrení č. 2013/1038/St zo dňa 19.07.2013 (ďalej len ako len „vyjadrenie zo dňa 19.07.2013“), vydaného podľa vodného zákona k Návrhu plánu likvidácie vyťaženého priestoru v dobývacom priestore Dechtice (február 2013), pričom práve v tomto vyjadrení správny orgán konštatuje, že likvidácia vyťaženého priestoru zavázaním ostatnými odpadmi predstavuje závažnú činnosť s dopadom na podzemné vody (na rozdiel od námietky uvedenej v odvolaní, že správny orgán vychádzal z predpokladu, že činnosť povrchovej úpravy terénu je činnosťou, ktorej dôsledkom by mohlo byť znečistenie vodárenského zdroja, ktorý záver nemá oporu v spise). Tiež poukázal na to, že v citovanom vyjadrení požadoval orgán štátnej vodnej správy okrem iného pre ukladanie inertného odpadu určiť zodpovedného pracovníka na kontrolu dovážaného materiálu a viesť evidenciu ukladaného materiálu, vypracovať monitorovací systém sledovania vplyvu zavážania lomu na vodný zdroj v zmysle hydrogeologického posudku, ktorý vypracoval RNDr. F. G. - Hydrotech v máji 2013; vykonávať monitoring v zmysle vyhlášky MŽP č. 51/2008 Z. z., ktorou sa vykonáva geologický zákon; rozsah chemických stanovení v podzemných vodách vykonávať v zmysle hydrogeologického posudku, ktorý vypracovala spoločnosť PROGEO, spol. s r.o. Žilina, marec 2013, odbery a rozborov vykonávať akreditovaným laboratóriom; výsledky rozborov predkladať úradu životného prostredia Trnava štvrťročne, hodnotiacu správu oprávneného hydrogeológa predkladať ročne; požiadať o stanovisko správcu podzemných vôd Slovenský vodohospodársky podnik, avšak tieto podmienky nielenže neboli prenesené do výroku rozhodnutia, ale k podmienkam týkajúcich sa monitoringu banský úrad uviedol, že ich splnenie bude aktuálne až po vydaní súhlasu OÚ Trnava na prevádzku skládky inertných odpadov a spôsob jej plnenia je uvedený v upravenom pláne likvidácie. V tejto súvislosti pripomenul, že banský úrad nie je orgánom štátnej vodnej správy a teda ani nemá oprávnenie na to, aby určil, kedy sa má monitorovací systém na ochranu podzemnej vody vodárenského zdroja vybudovať a využívať.

6. Žalovaný ďalej upozornil, že banský úrad vydal rozhodnutie v čase, keď už vstúpil do platnosti zákon č. 79/2015 Z. z., podľa ktorého bol medzi súhlasy zahrnutý aj súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. s), pričom využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu, ktorý patrí do činnosti zhodnocovania, t. z. že súhlas na prevádzkovanie skládky odpadov je už neopodstatnený, pretože skládkovanie odpadov je činnosťou zneškodňovania. Poukázal na to, že monitorovací systém, ktorý požadoval vybudovať vo vyjadrení zo dňa 19.07.2013 bol vybudovaný až v apríli 2018, hoci rozhodnutie banského úradu na likvidáciu lomu bolo vydané ešte 12.01.2016 a samotné ukladanie odpadu v priestore kameňolomu, ako vyplýva zo Zmeny žiadosti o udelenie súhlasu na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu, sa uskutočňovalo od vydania rozhodnutia Obvodného banského úradu v Bratislave č. 3267/2006 zo dňa 29.12.2006, pričom bol doposiaľ využitý odpad v objeme 79 901 m³ (zostávajúci obsah ukladaného odpadu je 50 099 m³) s tým, že rozhodnutie banského úradu z roku 2006 sa nezaoberalo likvidáciou lomu a teda ani ukladáním odpadu v priestore kameňolomu a v odôvodnení tohto rozhodnutia nie je ani spomínané vyjadrenie odboru odpadového hospodárstva, ktoré podľa § 16 písm. e) vtedy platného zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, malo byť vydané k Plánu otvárania, prípravy a dobývaniu stavebného kameňa v dobývacom priestore Dechtice (2006). S poukazom na uvedené skonštatoval, že v priestoroch kameňolomu mohli byť v rokoch 2006 až 2016

protiprávne ukladané rôzne druhy odpadov. Tiež poukázal na to, že OÚŽP Trnava, orgán štátnej správy odpadového hospodárstva pre rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 28-137/2016 zo dňa 12.01.2016 vydal dňa 07.05.2013 v zmysle vtedy platného zákona č. 223/2001 Z. z. vyjadrenie č. 2013/1027/Hu, v ktorom okrem iného určil podmienku dôsledne kontrolovať všetky druhy dovezených odpadov, čo banský úrad nepreniesol do podmienok rozhodnutia, a opäť k všetkým podmienkam len alibisticky uviedol, že plnenie bude po vydaní súhlasu OÚ Trnava na prevádzku skládky inertných odpadov a spôsob jej plnenia je uvedený v upravenom pláne likvidácie, z čoho vyplýva, že pre ukladanie odpadov v priestoroch kameňolomu neplatilo žiadne obmedzenie.

7. Žalovaný poukázal na dôležitosť monitorovacieho systému s tým, že podľa Odborného posudku Ing. A. z mája 2017 monitorovací systém bolo potrebné vybudovať pred samotným ukladáním odpadov resp. už pred úplným začiatkom banskej činnosti likvidácie lomu.

8. Záverom žalovaný skonštatoval, že samotné odkladanie vybudovania monitorovacieho systému zo strany spoločnosti JIVA - TRADE, s.r.o., pričom už viac ako polovica inertného odpadu určeného na likvidáciu banského diela bola po dobu viac ako 10 rokov ukladaná, vzbudzuje pochybnosť o druhoch ukladaných odpadoch a o ich prípadnom vplyve na životné prostredie, najmä kvalitu podzemných vôd.

9. S poukazom na uvedené žalovaný postupom podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spoločnosti JIVA - TRADE, s.r.o. zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

II. Rozsah a dôvody správnej žaloby

10. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného navrhujúc správne mu súdu jeho zrušenie vrátane zrušenia prvostupňového rozhodnutia Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“)], ďalej, že zistenie skutkového stavu bolo nedostatočné na riadne posúdenie veci (§ 191 ods. 1 písm. e/ SSP), ďalej, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu (§ 191 ods. 1 písm. f/ SSP a tiež, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP). Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

11. K nezákonnosti podkladov napadnutého rozhodnutia žalobca uviedol, že vo svojom odvolaní zo dňa 19.06.2018 podanom proti prvostupňovému rozhodnutiu poukázal na skutočnosť, že stanovisko OÚ zo dňa 29.11.2017 má povahu nezákonného podkladu rozhodnutia, nakoľko bolo jednak vydané samotným konajúcim správnym orgánom (stanovisko vydal „sám sebe“ ten istý odbor toho istého správneho orgánu, ktorý v konaní rozhodoval) a zároveň neboli ani splnené zákonné podmienky pre jeho vydanie. Napriek uvedenému však žalovaný toto stanovisko ako podklad prvostupňového rozhodnutia akceptoval a dokonca zdôraznil, že práve toto stanovisko bolo jedným z najdôležitejších argumentov, prečo nedošlo k udeleniu požadovaného súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch. Z uvedeného dôvodu mal za to, že žalovaný rovnako vychádzal z nezákonného podkladu, ktorým je stanovisko OÚ zo dňa 29.11.2017.

12. Poukázal na to, že predmetné stanovisko vydal Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, teda to isté oddelenie toho istého odboru rovnakého správneho orgánu, ktorý konal vo veci samej, čo znamená, že správny orgán tak viedol konanie o vydaní súhlasu podľa ustanovenia § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch, v rámci ktorého sám sebe „doručil“ stanovisko ako dotknutý orgán, v ktorom vyjadril nesúhlas s vydaním predmetného súhlasu (čím v zásade prejudikoval aj výsledok samotného konania). Mal za to, že postup kedy konajúci správny orgán sám sebe v konaní prizná zároveň postavenie dotknutého orgánu, ktorý môže k predmetu konania poskytovať stanoviská (ktoré má sám neskôr zohľadniť pri svojom rozhodnutí), je nesprávny a nezákonný, nakoľko u konajúceho správneho orgánu existuje jasný konflikt záujmov, ktorý vylučuje, aby mal správny orgán zároveň postavenie dotknutého orgánu doplniac, že ten istý správny orgán totiž nemôže na jednej strane nezávisle a nestranné rozhodovať vo veci a zároveň sám podávať k veci stanoviská z postavenia dotknutého orgánu, v ktorých vyjadruje svoj nesúhlas s podaným návrhom.

S poukazom na uvedené skonštatoval, že takýto postup by predstavoval absolútnu svojvoľu správneho orgánu a viedol by k porušeniu základného princípu neustrannosti a objektivity konajúceho správneho orgánu. Na podporu svojho názoru poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžp/22/2012 zo dňa 19.06.2013, v ktorom najvyšší súd skonštatoval, že je vylúčené, aby mal správny orgán, ktorý v stavebnom konaní rozhoduje ako stavebný úrad, v tom istom konaní zároveň aj postavenie dotknutého orgánu, ktorý by mohol v konaní podávať stanoviská. Taktiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/18/2012 zo dňa 05.06.2012 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/186/2013.

13. Okrem konfliktu záujmu, v súvislosti s vydaným stanoviskom, žalobca poukázal na to, že v danom prípade neboli splnené ani zákonné predpoklady pre vydanie takéhoto stanoviska, v dôsledku čoho bolo predmetné stanovisko vydané svojvoľne, bez právneho základu. Dôvodil, že v stanovisku sa uvádza, že toto bolo vydané podľa § 28 vodného zákona, pričom ustanovenie § 28 obsahuje uzavretý (taxatívny) výpočet prípadov, pri ktorých sa vyžaduje vydanie vyjadrenia podľa citovaného ustanovenia, pričom konanie o súhlase o využití odpadu pri povrchovej úprave terénu (§ 97 ods. 1 písm. s/ zákona o odpadoch) neuvádza. Ďalej uviedol, že v konaní o udelení súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s/ zákona o odpadoch sa nerozhoduje o povolení povrchovej úpravy terénu, ale o tom, či už na povolenú povrchovú úpravu terénu možno využiť navrhované druhy odpadu, prípadne o podmienkach takéhoto využitia odpadu dodajúc, že samotné povolenie likvidácie vyťaženej časti lomu formou povrchovej úpravy terénu bolo predmetom iného, v súčasnosti už právoplatne skončeného konania podľa predpisov banského práva, v ktorom bolo vydané rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 28-137/2016 zo dňa 12.01.2016, ktorým mu bolo povolené uskutočniť likvidáciu lomu v dobývacom priestore Dechtice formou povrchovej úpravy terénu, čo znamená, že o samotnom spôsobe likvidácie lomu tak bolo už právoplatne rozhodnuté na to príslušným štátnym orgánom a táto otázka už nebola (ani nemohla byť) predmetom konania o udelení súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch. Tiež uviedol, že práve skutočnosť, že vodný zákon nepredpokladá vydávanie stanoviska podľa § 28 pre účely konania o udelení súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch mala za následok aj vznik vyššie uvedeného konfliktu záujmov. Preto postup žalovaného, ktorý pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zjavne nezákonného podkladu žalobca označil ako podstatné porušenie ustanovení o konaní, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g/ SSP).

14. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a nedostatočnému a nesprávnemu zisteniu skutkového stavu poukázal na to, že žalovaný vychádza z predpokladu, že to, že miesto, kde sa majú navrhované inertné odpady využívať na povrchovú úpravu terénu, sa nachádza v ochrannom pásme II. stupňa vodárenských zdrojov, je automaticky dôvodom na neudelenie požadovaného súhlasu, keď konštatuje, že banská činnosť spočívajúca v likvidácii vydobytej časti lomu formou povrchovej úpravy terénu s využitím inertného odpadu je činnosťou, ktorej dôsledkom môže byť znečistenie vodárenského zdroja a ktorá je z tohto dôvodu v ochrannom pásme II. stupňa vodárenských zdrojov neprípustná. Uviedol, že prvostupňové i napadnuté rozhodnutie odkazujú v tejto súvislosti na vyhlášku č. 29/2005 Z. z., konkrétne na časť B prílohy č. 3 predmetnej vyhlášky, v ktorej sú uvedené zásady ochrany ochranných pásiem II. stupňa vodárenských zdrojov, pričom z citovaného ustanovenia žalovaný vyvodzuje záver, že činnosť povrchovej úpravy terénu s využitím inertného odpadu je činnosťou, ktorá nie je v ochrannom pásme II. stupňa prípustná, pričom však žalovaný v tejto súvislosti celkom ignoruje ďalšie relevantné ustanovenia predmetnej vyhlášky a vodného zákona, ktoré tento záver vyvracajú. Vychádzajúc z časti B čl. I bodu 2 prílohy 3, časti B čl. I bodu 3 odseku 3.7 prílohy 3 vyhlášky č. 29/2005 Z. z. a § 32 ods. 5 vodného zákona mal za to, že spôsob ochrany vodárenského zdroja v ochrannom pásme II. stupňa sa určuje osobitne pre jednotlivé činnosti, ktoré môžu byť zdrojom znečistenia, a to v rozhodnutí o určení príslušného ochranného pásma, pričom medzi činnosti, ktoré si vyžadujú osobitné posúdenie vo vzťahu k spôsobu ochrany vodárenských zdrojov citovaná vyhláška osobitne ustanovuje aj banskú činnosť. Preto odpoveď na to, či v predmetnom ochrannom pásme II. stupňa vodárenských zdrojov Dechtice, Dobrá Voda, Chtelnica je možné uskutočňovať banskú činnosť likvidácie lomu je potrebné hľadať v rozhodnutí o určení predmetného ochranného pásma.

15. Žalobca zdôraznil, že napriek tomu, že žalovaný v prvostupňovom, ako aj napadnutom rozhodnutí argumentuje existenciou príslušného ochranného pásma II. stupňa ako dôvodom pre nevydanie požadovaného súhlasu, podkladom pre rozhodnutie žalovaného nebolo samotné rozhodnutie o určení tohto ochranného pásma a teda žalovaný nikdy neskúmal to, aký spôsob ochrany sa v tomto ochrannom pásme vyžaduje a aké činnosti sú v tomto ochrannom pásme zakázané, prípadne obmedzené. V tejto

súvislosti zdôraznil, že predmetné ochranné pásmo II. stupňa vodárenských zdrojov Dechtice, Dobrá Voda, Chtelnica bolo určené rozhodnutím Okresného národného výboru v Trnave č. OPLVH - 4644/1985 zo dňa 16.12.1985 (ďalej len „rozhodnutie o ochrannom pásme“), pričom v prílohe č. 2 rozhodnutia sa pritom určujú podmienky pre využívanie predmetného ochranného pásma, v rámci ktorých je stanovené, že banskú činnosť, vrátane všetkých zemných prác je v tomto ochrannom pásme možné povoliť a dať na ňu súhlas za predpokladu kladného odborného hydrogeologického posudku. S odkazom na ustanovenie § 2 písm. c) zákona SNR č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 51/1988 Zb.“ alebo „zákon o banskej činnosti“) uviedol, že likvidáciu banského diela či vydobytého lomu je možné uskutočňovať aj formou povrchovej úpravy terénu s využitím inertného odpadu tak, ako to priamo predpokladá ustanovenie § 20 ods. 4 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 371/2015 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o odpadoch (ďalej len ako „vyhláška č. 371/2015 Z. z.“). S poukazom na uvedené mal za to, že v predmetnom ochrannom pásme II. stupňa Dechtice, Dobrá Voda a Chtelnica je v zmysle rozhodnutia o ochrannom pásme možné povoliť a vydať súhlas na likvidáciu lomu formou povrchovej úpravy terénu s využitím inertných odpadov, ak bol na takúto činnosť vypracovaný kladný hydrogeologický posudok. V súvislosti s hydrogeologickým posudkom žalobca uviedol, že predmetná činnosť bola posúdená hydrogeologickým posudkom od spoločnosti PROGEO, spol. s r.o. z roku 2010 a tiež hydrogeologickým posudkom č. 03-HG/2013 vypracovaným RNDr. F. G. - Hydrogeotech z roku 2013, ktorý bol spracovaný na návrh spoločnosti Trnavská vodárenská spoločnosť, a.s., pričom oba hydrogeologické posudky posúdili činnosť povrchovej úpravy terénu s využitím inertného odpadu ako činnosť, ktorá je na predmetnom mieste možná za predpokladu, že bude vybudovaný vhodný systém monitorovania stavu kvality zdrojov podzemnej vody s tým, že novší posudok požadoval vybudovanie rozsiahlejšieho monitorovacieho systému.

16. Žalobca ďalej poukázal na to, že pred vydaním prvostupňového rozhodnutia doručil Projekt monitorovacieho systému podzemných vôd a jeho prevádzkovania vypracovaný spoločnosťou ENVIGEO, a.s. z apríla 2018 s tým, že tento dokument preukazuje, že zabezpečil vybudovanie systému monitoringu stavu kvality podzemných vôd v rozsahu podľa novšieho (prísnejšieho) hydrogeologického posudku č. 03-HG/2013 vypracovaného RNDr. F. G. - Hydrogeotech z roku 2013. V tejto súvislosti poukázal na to, že v rámci predmetného projektu boli okrem vybudovania monitorovacieho systému podzemných vôd na sledovanie kvality podzemných vôd odobraté aj viaceré vzorky podzemných vôd za účelom posúdenia jej kvality a prípadného znečistenia s tým, že vzorky sa odoberali na miestach, kde v minulosti prebiehala likvidácia lomu formou povrchových úprav s využitím inertného odpadu (na základe rozhodnutí vydaných podľa predchádzajúcej právnej úpravy), pričom na základe odobratých vzoriek bolo zistené, že kvalita podzemnej vody je dobrá a merané veličiny (látky) sú v stanovených limitoch, okrem lokálneho prekročenia železa a horčíka, čo však má súvis so samotným geologickým prostredím, ktoré formuje chemické zloženie podzemnej vody skonštatujúc, že zo záverov predmetného projektu vyplýva, že kvalita podzemnej vody v oblasti dobývacieho priestoru je dobrá a že v minulosti vykonané terénne úpravy s využitím inertného odpadu v rámci likvidácie lomu nemali na vodné zdroje negatívny vplyv.

17. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca uzavrel, že v ochrannom pásme II. stupňa Dechtice, Dobrá Voda a Chtelnica je v zmysle rozhodnutia o ochrannom pásme možné povoliť a vydať súhlas na likvidáciu lomu formou povrchovej úpravy terénu s využitím inertných odpadov, keď túto skutočnosť potvrdzujú dva hydrogeologické posudky. Tiež poukázal na to, že bol podľa prísnejších kritérií vypracovaný monitorovací systém, pričom dôkaz o tejto skutočnosti bol doložený do konania ešte pred vydaním prvostupňového rozhodnutia a tiež, že analýza súčasného stavu podzemných vôd preukázala, že kvalita podzemnej vody v danej oblasti je dobrá a doterajšia banská činnosť na ňu nemala vplyv. Žalobca preto tvrdil, že záver žalovaného, že v ochrannom pásme II. stupňa nie je možné predmetnú činnosť likvidácie lomu vykonávať vychádza z nesprávneho záveru, ktorý nemá oporu v zákone, vyhláške ani v rozhodnutí o určení ochranného pásma a rovnako je v rozpore s obsahom administratívneho spisu, z ktorého vyplýva, že všetky zákonné podmienky pre udelenie požadovaného súhlasu boli v danom prípade splnené. Rovnako mal za to, že napadnuté rozhodnutie vrátane prvostupňového rozhodnutia vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, keďže žalovaný si pre účely rozhodnutia ako podklad nezaobstaral rozhodnutie o určení ochranného pásma, ktorého obsah je rozhodujúci pre určenie, či posudzovanú činnosť možno v predmetnom ochrannom pásme II. stupňa vykonávať.

18. Žalobca požiadal správny súd podľa § 182 ods. 1 písm. g) SSP o nariadenie pojednávania.

III. Vyjadrenie žalovaného, replika žalobcu, duplika žalovaného, vyjadrenia ďalších účastníkov konania

19. Žalovaný v písomnom vyjadrení k správnej žalobe, navrhol túto zamietnuť a napadnuté rozhodnutie potvrdiť (podľa § 190 SSP, správny súd žalobu ako nedôvodnú iba zamietla - poznámka správneho súdu). Súčasne oznámil správne mu súdu, že súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

20. K námietke týkajúcej sa nezákonnosti podkladov napadnutého rozhodnutia okrem zopakovania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (k tomu bližšie bod 4 rozsudku) uviedol, že správny orgán je v zmysle materiálnej pravdy povinný vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a preto je nevyhnutné, aby náležite zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie s tým, že v konaní, v ktorom môže byť dotknutý verejný záujem je táto povinnosť ešte dôležitejšia. K námietke žalobcu, že vydal stanovisko sám sebe uviedol, že podkladom pre rozhodnutia sú v zmysle § 32 správneho poriadku aj skutočnosti všeobecne známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti dodajúc, že skutočnosti týkajúce sa ohrozenia spodných vôd sú pre Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie skutočnosti známe z jeho úradnej činnosti dodajúc, že odborný názor príslušného správneho orgánu je oveľa dôležitejší (z dôvodu možného ohrozenia spodných vôd) ako procesné námietky, na ktoré poukazuje žalobca.

21. K námietke týkajúcej sa ustanovenia § 28 vodného zákona, ktorý obsahuje uzavretý výpočet prípadov, pri ktorých sa vyžaduje vyjadrenie, žalovaný poukázal na ustanovenie § 28 ods. 2 písm. a) vodného zákona, keď je vyjadrenie potrebné aj na pripravované technologické úpravy vo výrobnom procese alebo v objeme výroby, ak majú vplyv na nakladanie s vodami, pričom v rámci udelenia súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) vodného zákona sa rozhodovalo o tom, či na povolenú povrchovú úpravu možno využiť navrhované druhy odpadov a preto sa na využívanie odpadu pri rekultivácii lomu vzťahuje požiadavka na vyjadrenie.

22. K nesprávne mu posúdeniu veci a nesprávne mu zisteniu skutkového stavu žalovaný uviedol, že okrem kladného odborného hydrogeologického posudku je v podmienkach stanovených vodohospodárskym orgánom pre využívanie ochranného pásma II. stupňa uvedená aj podmienka vykonania účinných zabezpečovacích opatrení, pričom práve Odborný hydrogeologický posudok č. 03-HG/2013 - prehodnotenie návrhu rozsahu monitoringu podzemných vôd v OP II. stupňa VZ Dechtice vypracovaný RNDr. F. G. Hydrotech (máj 2013) skonštatoval, že činnosť je možné uskutočniť za predpokladu vhodného systému monitorovania kvality podzemných vodných zdrojov, čo bolo potvrdené aj vo vyjadrení Obvodného úradu životného prostredia Trnava č. 2013/1038/St zo dňa 19.07.2013, v ktorom vodohospodársky orgán vyjadril súhlas s činnosťou za podmienky vybudovania monitorovacieho systému vykonávania monitoringu v zmysle vyhlášky č. 51/2008 Z. z., ktorou sa vykonáva geologický zákon a pripomienok prevádzkovateľa vodného zdroja Dechtice, chemického sledovania podzemných vôd v zmysle hydrogeologického posudku PROGEO, spol. s r.o. Žilina (marec 2013), vykonávania odberov akreditovaným laboratóriom a predkladania výsledkov rozborov na OÚŽP Trnava a SHMÚ štvrťročne a hodnotiacej správy ročne. V tejto súvislosti dodal, že hoci samotné ukladanie inertného odpadu bolo v priestore kameňolomu už aj pred rokom 2013, monitorovanie kvality podzemných vôd požadované vo vyjadrení zo dňa 19.07.2013 prevádzkovateľ odignoroval, pričom projekt monitorovacieho systému podzemných vôd bol vypracovaný spoločnosťou ENVIGEO, a.s., až v apríli 2018, keby bol aj monitorovací systém vybudovaný. Z uvedeného preto vyplýva, že spoločnosť JIVA-TRADE, s.r.o. si neplnila povinnosti a protiprávne ukladala v priestore kameňolomu odpad.

23. Ďalej žalovaný poukázal na to, že rozhodnutím Obvodného banského úradu v Bratislave č. 28-137/2016 zo dňa 12.01.2016 bola spoločnosti JIVA-TRADE, s.r.o. povolená jedine banská činnosť v rozsahu likvidácie vyťaženého lomu na časti pozemkov v k. ú. R., pričom týmto rozhodnutím nebolo povolené využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu - o druhoch a množstve nebolo vo výroku rozhodnutia banského úradu rozhodnuté. Tiež zopakoval, že do výroku tohto rozhodnutia nebola prevzatá žiadna podmienka z vyjadrenia zo dňa 19.07.2013 k Návrhu plánu likvidácie vyťaženého priestoru v dobývacom priestore Dechtice (február 2013) vydaného podľa § 28 vodného zákona ani z vyjadrenia ObÚŽP Trnava, orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva č. 2013/1027/Hu zo dňa 07.05.2013, ktoré určilo podmienku dôsledne kontrolovať všetky druhy dovezených odpadov.

24. Žalovaný tiež poukázal na to, že samotné odkladanie vybudovania monitorovacieho systému zo strany spoločnosti JIVA - TRADE, s.r.o., pričom už viac ako polovica inertného odpadu určeného na likvidáciu banského diela bola v kameňolome uložená, vzbudzuje pochybnosť o druhoch ukladaných odpadoch a o ich možnom vplyve na životné prostredie, najmä na kvalitu podzemných vôd. Preto nerešpektovanie stanovených podmienok ObÚŽP, svojvôľa pri ukladaní odpadov bola základným dôvodom pre neudelenie súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch tejto spoločnosti.

25. Záverom žalovaný poukázal na to, že vlastníak dotknutých pozemkov - Pozemkové spoločenstvo - lesný a pasienkový urbár Dechtice nesúhlasilo s udelením súhlasu, čo je dôvodom na to, aby súhlas nebol žiadateľovi, ktorý prevádzkuje kameňolom, udelený. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na zmenu zákona o odpadoch, konkrétne ide o zákon č. 312/2018 Z. z., ktorý zmenil ustanovenie § 97 ods. 1 písm. s) tak, že súhlas na využívanie odpadov na povrchovú úpravu možno udeliť len vlastníakovi pozemku a teda vlastníak musí byť aj žiadateľom tohto súhlasu.

26. Žalobca v replike, okrem totožných dôvodov uvedených v správnej žalobe, vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného označil ako celkom bezpredmetné jeho tvrdenie, že správny orgán má v zmysle § 3 ods. 5 správneho poriadku vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, v dôsledku čoho má zisťovať všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, keď nepovažoval za pochybenie to, že si konajúce orgány verejnej správy ako podklad pre svoje rozhodnutie nezabezpečili rozhodnutie Okresného národného výboru v Trnave č. OPLVH-4611/1985 zo dňa 16.12.1985, ktorým bolo určené ochranné pásmo II. stupňa vodárenských zdrojov Dechtice, Dobrá Voda, Chtelnica, pričom práve obsah tohto rozhodnutia je rozhodujúci pre posúdenie, aký spôsob ochrany sa v tomto ochrannom pásme vyžaduje a aké činnosti sú v tomto ochrannom pásme zakázané, prípadne obmedzené. K tvrdeniu žalovaného, že vyjadrenie bolo vydané podľa § 28 ods. 2 písm. a) vodného zákona zopakoval, že ustanovenie § 28 vodného zákona obsahuje taxatívny výpočet prípadov, pri ktorých sa toto vyjadrenie vyžaduje, pričom v predmetnom výpočte sa konanie o súhlase o využití odpadu pri povrchovej úprave terénu (§ 97 ods. 1 písm. s) zákona č. 79/2015 Z. z.) neuvádza. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že predmetom konania o súhlase o využití odpadu pri povrchovej úprave terénu je rozhodnutie o tom, či už na povolenú povrchovú úpravu terénu v rámci už povolenej likvidácie lomu (ako banskej činnosti) možno využiť navrhované druhy odpadu, prípadne o podmienkach takéhoto využitia odpadu, pričom predmetné konanie žiadnym spôsobom nesúvisí s výrobným procesom či objemom akejkoľvek výroby, a teda nespadá pod prípady predpokladané ustanovením § 28 ods. 2 písm. a) vodného zákona. Žalobca ďalej s poukazom na vyjadrenie žalovaného (bod 22 tohto rozsudku) uviedol, že žalovaný nepopiera samotnú skutočnosť, že v danom prípade boli splnené podmienky pre vykonávanie navrhovanej činnosti (využitie inertných odpadov v rámci likvidácie lomu formou povrchovej úpravy terénu), keďže hydrogeologické posudky zaujali kladné stanovisko za podmienky vybudovania vhodného monitorovacieho systému kvality vodných zdrojov a tento systém monitorovania bol vybudovaný ešte pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, avšak žalovaný za dôvod pre neudelenie súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch označil jeho predchádzajúcu činnosť, konkrétne svojvôľu pri ukladaní odpadov a nerešpektovanie podmienok stanovených ObÚŽP. S uvedeným záverom nesúhlasil a tvrdil, že svoju činnosť v dobývacom priestore Dechtice vždy vykonával v súlade s príslušnými právoplatnými rozhodnutiami správnych orgánov. V tejto súvislosti poukázal na to, že na základe rozhodnutia Obvodného banského úradu v Bratislave č. 3267/2006 zo dňa 29.12.2006, ktorým mu bola povolená aj činnosť likvidácie lomu v dobývacom priestore Dechtice s použitím inertných odpadov uvedených v schválenom Pláne otvárky, prípravy a dobývania stavebného kameňa v dobývacom priestore Dechtice a teda bol oprávnený vykonávať likvidáciu vyťaženej časti lomu v dobývacom priestore formou povrchovej úpravy terénu s využitím schváleného inertného odpadu bez toho, aby mu bol vydaný akýkoľvek ďalší súhlas zo strany orgánov odpadového hospodárstva (takýto súhlas sa do roku 2016 k uvedenej činnosti podľa zákona o odpadoch nevyžadoval). Ďalej uviedol, že nakoľko na činnosť likvidácie lomu povrchovou úpravou terénu s využitím inertného odpadu nepotreboval do 01.01.2016 rozhodnutie orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva (postačovalo len samotné rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 3267/2006), a v súlade s ustanovením § 135 ods. 17 zákona o odpadoch podal v lehote žiadosť o vydanie príslušného súhlasu bol oprávnený na výkon danej činnosti a to až do skončenia konania o udelení súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) o odpadoch. V tejto súvislosti poukázal na to, že správnosť tohto postupu bola predmetom až dvoch nezávislých kontrol zo strany Slovenskej inšpekcie životného prostredia, ktorá v dobývacom priestore Dechtice v roku 2017 preverovala, či vykonáva činnosť v súlade so zákonom o odpadoch, pričom v oboch prípadoch neboli zo strany príslušného orgánu zistené žiadne nedostatky kontrolovaných povinností podľa zákona o odpadoch. Ďalej uviedol, že

nemôže niesť zodpovednosť za to, či určitý správny orgán prevezme do svojho rozhodnutia pripomienky iného dotknutého správneho orgánu doplniac, že sa riadil podmienkami vydaného právoplatného rozhodnutia (rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 28-137/2016 zo dňa 12.01.2016), ktoré bolo pre neho záväzná a ktoré podmienku vybudovania monitorovacieho systému upravovalo ako podmienku ex post po vydaní príslušného súhlasu Okresného úradu Trnava, pričom už v čase vydania prvostupňového rozhodnutia bola podmienka vytvorenia monitorovacieho systému kvality podzemných vodných zdrojov splnená. Žalobca rovnako za nedôvodnú označil žalovaným uvádzanú pochybnosť o tom, aké druhy odpadov v minulosti pri likvidácii lomu formou povrchových úprav terénu využíval označiac ju za nepodloženú s tým, že nemá oporu v žiadnom podklade pre napadnuté rozhodnutie. V tejto súvislosti uviedol, že pri povrchovej úprave terénu v dobývacom priestore Dechtice vždy využíval len tie materiály, ktoré boli schválené v príslušných právoplatných rozhodnutiach, pričom si riadne plnil svoju evidenčnú povinnosť, na základe ktorej pravidelne posielal hlásenia o vzniku odpadov, z ktorých je možné zistiť, aké druhy inertných odpadov boli pri likvidácii lomu v minulosti využité. Poukázal na to, že akékoľvek pochybnosti o vhodnosti použitých materiálov v rámci predchádzajúcej likvidácie lomu formou povrchovej úpravy terénu vyvracajú aj výsledky Orientačného prieskumu životného prostredia, ktorý dal v roku 2017 vypracovať nezávislej akreditovanej spoločnosti ENVIGEO, a.s., ktorého záver potvrdil, že nebezpečné vlastnosti navezeného inertného odpadu neboli zistené (str. 12 Orientačného prieskumu). Žalobca tiež poukázal na to, že v roku 2018 bol vypracovaný aj nový, v poradí už tretí hydrogeologický posudok, v rámci ktorého sa spracovatelia zaoberali samotnou otázkou, či vybudovaný monitorovací systém sledovania kvality podzemnej vody a ostatné vykonané opatrenia postačujú na vydanie potrebného súhlasu na likvidáciu časti lomu formou povrchovej úpravy terénu s využitím inertného odpadu, pričom z tohto posudku vypracovanom L. B. - HYGEO BRATISLAVA a RNDr. F. G. vyplýva záver, že všetky podmienky pre vykonávanie predmetnej činnosti boli z pohľadu podmienok na ochranu životného prostredia a podzemných vôd splnené. K tvrdeniu žalovaného, že činnosť likvidácie lomu formou povrchovej úpravy terénu s využitím inertných odpadov vykonáva aj naďalej uviedol, že v zmysle ustanovenia § 135 ods. 17 zákona o odpadoch podal v zákonom stanovenej lehote návrh na vydanie príslušného (novozavedeného) rozhodnutia (ktoré sa dovtedy nevyžadovalo) a teda mohol vo vykonávaní tejto činnosti pokračovať až do skončenia príslušného konania o vydaní súhlasu s tým, že akonáhle bolo vydané rozhodnutie, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie o nevydaní súhlasu, už žiadnu likvidáciu lomu formou povrchovej úpravy terénu nevykonával dodajúc, že ohlásenie o vzniku odpadu za rok 2018, na ktoré poukazuje žalovaný sa týka výlučne obdobia pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia, ktorým mu nebol udelený súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch, pričom po tomto okamihu neboli v lome vykonané žiadne terénne úpravy. K argumentu žalovaného, že Pozemkové spoločenstvo - lesný a pasienkový urbár Dechtice, ktoré hospodári so spoločnou nehnuteľnosťou, do ktorej patria aj pozemky pod dobývacím priestorom, nesúhlasilo s udelením súhlasu podľa ustanovenia § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch uviedol, že tento je irelevantný, pretože nebol dôvodom nevydania súhlasu dodajúc, že novela zákona o odpadoch nadobudla účinnosť až 1. januára 2019, t.j. po vydaní napadnutého rozhodnutia, čo znamená, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ani prvostupňového rozhodnutia) sa ako zákonná podmienka nevyžadoval súhlas vlastníka. Pre úplnosť dodal, že to, že likvidácia lomu v dobývacom priestore Dechtice sa má uskutočniť formou povrchovej úpravy terénu s využitím inertných odpadov už bolo právoplatne rozhodnuté Obvodným banským úradom v Bratislave, pričom predmetom konania o udelení súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) tak už nebola otázka či sa likvidácia lomu má v dobývacom priestore uskutočniť uvedeným spôsobom, ale to, aké konkrétne druhy odpadov možno pri tejto činnosti využiť, prípadne za akých podmienok.

27. Žalovaný dupliku nezaslal.

28. K správnej žalobe sa vyjadril ďalší účastník konania v 2/ rade (Trnavská vodárenská spoločnosť, a.s. alebo tiež v texte „TAVOS, a.s.“), ktorý obe rozhodnutia považoval za zákonné, správne a spravodlivé, netrpiace takými vadami, pre ktoré by mali byť pri súdnom prieskume zrušené. K vyjadreniu Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia zo dňa 29.11.2017 uviedol, že vyjadrenie nachádza svoj základ v § 28 ods. 2 písm. g) vodného zákona, ktorý uvádza, že vyjadrenie sa vyžaduje k povoleniu, zmene, ukončeniu banskej činnosti alebo činnosti vykonávanej banským spôsobom, pričom podľa § 2 písm. c) banského zákona sa banskou činnosťou rozumie o.i. zriaďovanie, zabezpečenie a likvidácia banských diel a lomov. Z uvedeného preto jasne vyplýva, že činnosť spočívajúca vo využívaní odpadu na povrchovú úpravu terénu pri lome v k. ú. Dechtice možno subsumovať pod § 28 ods. 2 písm. g) vodného zákona, nakoľko sa jedná o činnosť spadajúcu pod kategóriu banskej činnosti. Súčasne sa stotožnil aj s argumentáciou

žalovaného vo vzťahu k naplneniu skutočnosti uvedenej v § 28 ods. 2 písm. a) zákona o vodách. Ďalej dal do pozornosti, že podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch sa síce nepovoľuje samotná banská činnosť, ale sa povoľuje konkrétny spôsob výkonu činností povolených príslušným orgánom verejnej správy na posudzovanie navrhovanej banskej činnosti, teda sa v tomto prípade posudzuje (ne) vhodnosť navrhovaných odpadov likvidácie lomu v k. ú. R. a vykonávanie povrchových úprav terénu, čo je logické, keďže to nemôže byť Obvodný banský úrad alebo Hlavný banský úrad SR, ktorý nie je schopný odborne a kvalifikovane posúdiť dopady uloženia navrhovaných druhov odpadov na životné prostredie. Tiež mal za to, že predmetné odborné vyjadrenie vydal orgán, ktorý bol na to dotovaný právomocou a ktorý spĺňal odborné kritériá na posúdenie rizík plynúcich pre zložky životného prostredia z konkrétnej formy činnosti, ktorú žalobca navrhoval a preto konajúci správny orgán nepochybil, keď vo vyjadrení (stanovisku) uviedol, že toto sa vydáva podľa § 28 vodného zákona, keďže posudzovaná činnosť navrhovaná žalobcom spadá pod kategóriu banskej činnosti, výslovne uvedenej v predmetnom taxatívnom výpočte § 28 vodného zákona. K rozhodnutiam, na ktoré poukazoval žalobca dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. októbra 2017 sp. zn. 6Cdo/129/2017 dodajúc, že žalobca odkazoval na rozhodnutia, ktoré sa týkali prieskumu rozhodovania a úradného postupu správnych orgánov v intenciách zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), teda absolútne odlišného právneho predpisu, než sú tie, v súlade s ktorými konal prvoinštančný aj žalovaný orgán verejnej správy (vodný zákon, zákon o odpadoch).

29. Ďalej účastník konania v 2/ rade poukázal na to, že rozhodnutím Obvodného banského úradu v Bratislave bola žalobcovi povolená jedine banská činnosť v rozsahu likvidácie časti lomu v dobývacom priestore Dechtice a nakoľko obvodný banský úrad nie je vecne príslušným na posudzovanie vplyvov odpadového hospodárstva na životné prostredie a podzemné vody nemohol byť týmto správnym orgánom udelený (ani nahradený) súhlas v zmysle § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch. V tejto súvislosti poukázal na účel § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch, ktorým je, aby sa pred začatím využívania odpadov na povrchovú úpravu terénu, popri povolení na samotné terénne úpravy, obstaral aj osobitný súhlas vecne príslušného a špecializovaného správneho orgánu na úseku ochrany životného prostredia, pričom práve v tomto konaní je nutné preukázať konkrétne druhy odpadov, ktoré budú za týmto účelom použité s tým, že až po ich posúdení odborne spôsobilým zamestnancom správneho orgánu môže byť udelený súhlas v zmysle zákona o odpadoch. Zdôraznil tiež, že súhlas je podmienený posúdením vplyvov navázaného odpadu na životné prostredie, pričom súhlas môže byť odmietnutý z dôvodu nevhodného druhu alebo množstva odpadu na vykonanie terénnych úprav. V plnom rozsahu sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že žalobca protiprávne s navázaním odpadu do lomu v k. ú. R. už začal a táto činnosť trvá viacero rokov bez toho, aby bol na to udelený súhlas podľa zákona o odpadoch. Mal za to, že ak sa so špecifikovanými činnosťami už začalo, je akékoľvek (prípadné) dodatočné súhlasné stanovisko podmienené zistením druhu a hlavne množstva už navezeného inertného (príp. iného) odpadu, nakoľko poznanie skutočného stavu využívania odpadov na povrchovú úpravu terénu je nevyhnutne potrebné za účelom stanovenia (schválenia navrhnutého) dodatočného množstva a druhu odpadov, ktoré môžu byť ešte na uvedené miesto navezené dodajúc, že pokiaľ by povolené množstvo odpadov bolo napr. už naplnené alebo prekročené, nemohlo by byť stanovisko správneho orgánu súhlasné s tým, že pri zistení prítomnosti neprípustných a škodlivých odpadov spôsobilých kontaminovať podzemné vody, by bolo nutné tieto najskôr odstrániť a až následne rozhodnúť o súhlase na akékoľvek ďalšie práce na terénnych úpravách.

30. V súvislosti s rozhodnutím Obvodného banského úradu v Bratislave č. 28-137/2016 zo dňa 12.1.2016 v znení rozhodnutia Hlavného banského úradu SR poukázal na to, že v danom správnom konaní bol hrubým spôsobom porušený právny poriadok SR, keď sa s ním, ako s účastníkom konania nekonalo, hoci na to boli splnené všetky zákonné predpoklady. Z uvedeného dôvodu podal žalobu na Krajský súd v Bratislave, pričom konanie je vedené pod sp. zn. 6S/178/2018 s tým, že dôvodne očakáva, že vyššie uvedené rozhodnutia budú zrušené.

31. Upozornil ďalej, že žalobca dodnes nepreukázal množstvo a druh odpadu, ktoré už naviezol, nezrealizoval monitorovací systém sledovania kvality podzemných vôd pred začatím danej činnosti už v roku 2013 a teda nevie preukázať vplyv jeho doterajšej činnosti na životné prostredie, čo je primárnou a najpodstatnejšou prekážkou pre udelenie súhlasu na činnosť navrhovanú žalobcom.

32. S poukazom na uvedené preto navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Súčasne navrhol, aby správny súd priznal žalovanému a ďalším účastníkom konania náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

33. Vyjadrenie k správnej žalobe podal aj ďalší účastník konania v 1/ rade - obec Dechtice, ktoré je obsahovo totožné s vyjadrením ďalšieho účastníka konania v 2/ rade uvedené v bodoch 28 až 32 tohto rozsudku.

34. K správnej žalobe podal vyjadrenie aj ďalší účastník konania v 3/ rade - Pozemkové spoločenstvo - lesný a pasienkový urbár (LPU) Dechtice s tým, že navrhol správne mu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a napadnuté rozhodnutie potvrdiť (správne mal podľa § 190 SSP navrhnúť iba zamietnutie žaloby). Podanú správnu žalobu považoval za nedôvodnú, účelovú a v hrubom rozpore so skutkovým stavom a administratívnym spisom v konaní. K tvrdenej nezákonnosti stanoviska zo dňa 29.11.2017 uviedol, že ak okresný úrad ako dotknutý orgán v stanovisku vyjadril nesúhlas s navrhovanou činnosťou žalobcu, vzhľadom k skutočnosti, že činnosť povrchovej úpravy terénu predstavuje závažné riziko ohrozenia kvality podzemných vôd a z hľadiska ochrany vodných pomerov už vykonávaná banská činnosť predstavuje potenciálne riziko ohrozenia podzemných vôd, išlo o vyjadrenie nesúhlasu z objektívne daných dôvodov. Zdôraznil, že žalobca v správnej žalobe poukazuje na vyjadrenie zo dňa 19.07.2013, v ktorom bola riešená otázka existencie ochranného pásma II. stupňa, kde bolo konštatované, že vzhľadom na použitie výlučne inertného odpadu je takáto činnosť v ochrannom pásme možná, avšak absolútne abstrahoval od faktu, že v predmetnom vyjadrení bola uvedená aj podmienka vybudovať vhodný monitorovací systém pred samotným zahájením použitia inertného odpadu. V tejto súvislosti poukázal na to, že inertný odpad bol v priestoroch kameňolomu ukladaný už pred rokom 2013, pričom požadované monitorovanie kvality podzemných vôd žalobca neuskutočňoval až do apríla 2018 a preto možno hovoriť o protiprávnom konaní žalobcu spočívajúcom v nerešpektovaní požiadavky vybudovať monitorovací systém, ktorým by žalobca pravidelne kontroloval kvalitu podzemných vôd ako predpokladu, splnenie ktorého by ho oprávňovalo v priestoroch kameňolomu ukladať inertný odpad v súlade s vyššie uvádzaným vyjadrením obvodného úradu. S poukazom na uvedené mal za to, že vydanie stanoviska nepredstavovalo svojvôľu správneho orgánu, ale naopak, išlo o dôsledné naplnenie litery zákona a v konečnom dôsledku aj záverov vyjadrenia zo dňa 19.07.2013 doplniac, že stanovisko zo dňa 29.11.2017 bolo vydané orgánom, ktorý mal v súlade s ustanovením § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z., ako jediný kompetenciu ho vydať, teda bolo vydané právom aprobovaným spôsobom orgánom, ktorý zohľadnil okrem iného požiadavky a záujmy majúce oporu vo všeobecne záväznom právnom predpise.

35. Ďalej tvrdil, že stanovisko bolo vydané podľa § 28 ods. 2 písm. a) vodného zákona, keďže žalobcom zamýšľaná činnosť má vplyv na nakladanie s vodami (ohrozenie kvality podzemných vôd v rámci ochranného pásma II. stupňa vodárenských zdrojov pripúšťajú okrem iného aj samotné posudky predkladané žalobcom v správnom konaní), pričom povrchovú úpravu lomu s využitím inertných odpadov (ako technologickú úpravu závažne zasahujúcu do kvality podzemných vôd) možno len ťažko vylúčiť z aplikácie ustanovenia § 28 ods. 2 písm. a) vodného zákona.

36. Za zavádzajúce považoval tvrdenie žalobcu, že rozhodnutím Obvodného banského úradu v Bratislave č. 28-137/2016 zo dňa 12.01.2016 mu bola „povolená samotná činnosť povrchovej úpravy terénu navrhovaným odpadom“, keďže predmetným rozhodnutím mu bolo umožnené výlučne vykonávanie banskej činnosti v rozsahu likvidácie vyťaženého lomu Dechtice, a nie, využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu, resp. využívanie akýchkoľvek odpadov v dobývacom priestore.

37. Mal za to, že činnosť, ktorú žalobca reálne zamýšľal vykonávať v dobývacom priestore Dechtice, je skládkovanie odpadu, ktoré je možné až po splnení podmienok a získaní všetkých súhlasov potrebných na prevádzkovanie skládky odpadov, t.j. najmä súhlasy a povolenia podľa zákona o odpadoch, stavebného zákona a zákona č. 44/1988 Z. z. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) v znení neskorších predpisov. Tiež zastal názor, že žalobca sa snaží dlhodobo zakrývať fakt, že vykonáva skládkovanie odpadov, a nie povrchovú úpravu terénu - formálne síce podal žiadosť o udelenie súhlasu na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu v zmysle § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch, ale v danom prípade nejde z jeho strany o využívanie odpadov na povrchovú úpravu (zhodnocovanie odpadov), ale reálne ide o skládkovanie (zneškodňovanie odpadov), ktoré žalobca vykonáva už od roku 2007, pričom poukázal na to, že na okresnom úrade je v súvislosti s dobývacím priestorom Dechtice vedené aj konanie pod č. OU-TT-OSZP3-2016/005136/ŠSOH/Du vo

veci nelegálneho umiestnenia odpadu žalobcom v dobývacom priestore Dechtice. V tejto súvislosti poukázal na to, že v konaní o čiernej skládke doručilo Ministerstvo životného prostredia SR stanovisko zo dňa 08.12.2017 pod číslom 53777/2017 (ďalej len ako „Stanovisko MŽP“), v ktorom vyjadrilo názor, že „pri posudzovaní, či likvidácia banských diel a lomov využívaním odpadov na povrchovú úpravu terénu je zhodnocovaním alebo zneškodňovaním odpadov je podľa doložených právnych rozborov potrebné vychádzať predovšetkým z rozsudkov Súdneho dvora EÚ, ktorý stanovil 2 kumulatívne podmienky, ktoré musia byť splnené, aby sa činnosť mohla posudzovať ako činnosť zhodnocovania. Prvou podmienkou je, či by k vypĺňaniu lomu došlo aj v prípade neexistencie odpadu a bolo by možné použiť iné materiály. Druhou podmienkou je skutočnosť či použitý odpad je na predmetné použitie vhodný.“ Poukázal ďalej na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 28. júla 2016 vo veci C-147/1, podľa ktorého podmienkou na to, aby mohlo dôjsť k vypĺňaniu lomu odpadom ako zhodnocovaním, je, že „šetrenie prírodných zdrojov musí byť hlavným cieľom činnosti zhodnocovania. Naopak, ak šetrenie surovinami predstavuje len vedľajší účinok činnosti, ktorej účelom je zneškodňovanie odpadu, táto činnosť nemôže vyvrátiť posúdenie tejto činnosti ako činnosti zneškodňovania.“ a dodal, že v prípade lomu Dechtice predstavuje šetrenie surovinami iba vedľajší účinok činnosti, hlavným účinkom je ekonomický prospech žalobcu výkupom odpadu a jeho uložením v lome. Tiež uviedol, že pre potreby naplnenia druhej podmienky je, podľa uvedeného rozsudku, možné vypĺňanie lomu odpadom, ktorý je na také použitie vhodný, pričom táto skutočnosť nie je v konaní preukázaná, nakoľko žalobca požaduje využívať na činnosť odpady, ktoré nespĺňajú túto definíciu a preto nejde o zhodnocovanie ale zneškodňovanie odpadov.

38. Špecifikujúc druhy odpadov, ktoré žalobca uviedol k podkladom k udeleniu súhlasu (tieto sú uvedené v bode 1 tohto rozsudku), s odkazom na ustanovenie § 20 ods. 1 vyhlášky č. 371/2015 Z. z. poukázal na to, že žalobca plánuje použiť v rámci povrchovej úpravy odpad, ktorý sa radí medzi stavebný odpad t.j. napríklad betón, tehly, drevo, a ktorý je možné zhodnotiť recyklovaním alebo prípravou na opätovné použitie, pričom viaceré spoločnosti tieto služby aj ponúkajú (napríklad spoločnosť ISO & spol. s r.o. alebo spoločnosť ERSON Recycling, s.r.o.). Ďalej poukázal na to, že aj MŽP vo svojom stanovisku uviedlo, že „všetky uvedené druhy odpadov (okrem iného aj 17 01 01 betón a 17 01 02 tehly) buď nespĺňajú definíciu inertného odpadu alebo sú recyklovateľné, t.j. ich využitie na povrchovú úpravu je vylúčené (...)“ a tiež, že „uvedené odporúča okresnému úradu využiť v prípade, ak by bol na povrchovú úpravu terénu použitý druh odpadu - 17 01 07 zmesi betónu, tehál, škridiel, obkladového materiálu a keramiky iné ako uvedené v 17 01 06.“ S poukazom na uvedené preto uzavrel, že činnosť, ktorú má žalobca vykonávať v dobývacom priestore Dechtice, nie je činnosťou využívania odpadov na povrchovú úpravu terénu podľa zákona o odpadoch, pretože využívanie odpadov na povrchovú úpravu v lomoch je možné iba pri likvidácii, sanácii alebo rekultivácii lomov a môže sa použiť výlučne inertný odpad, okrem inertných stavebných odpadov a odpadov z demolácii, ktoré je možné vzhľadom na ich pôvod a zloženie zhodnotiť recyklovaním alebo prípravou na opätovné použitie, čo v danom prípade splnené nebolo, nakoľko odpad, ktorý žalobca plánuje použiť je stavebným odpadom, ktorý je možné zhodnotiť recyklovaním alebo prípravou na opätovné použitie. Zopakoval, že činnosť, ktorú zamýšľa žalobca vykonávať v dobývacom priestore Dechtice je skládkovanie odpadu, na ktoré je potrebné udelenie súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. a) zákona o odpadoch.

39. K tvrdeniam žalobcu, že skutkový stav nemá oporu v administratívnom spise uviedol, že žalovaný a rovnako aj prvostupňový správny orgán sa podkladmi zaoberali, konkrétne poukázal na str. 6 prvostupňového rozhodnutia, kde správny orgán skonštatoval, že monitorovací systém na sledovanie vplyvu zavážania lomu mal byť vybudovaný už v roku 2013 a tiež, že výsledky analýzy vzoriek podzemnej vody v Tab. č. 9 preukázali vo vrte PH-2 prekročený limit železa, prekročený zákal vo vrte PH-2 a vo vrtoch PH-2 a PH-3 boli preukázané zvýšené hodnoty horčíka. Ďalej v tejto súvislosti uviedol, že konajúce orgány verejnej správy za rozhodnú vyhodnotili tú skutočnosť, že vyťažovaný lom sa nachádza v ochrannom pásme II. stupňa vodárenských zdrojov Dechtice, pričom nie je akceptovateľné, aby bola v ochrannom pásme II. stupňa pripustená činnosť, ktorej dôsledkom by mohlo byť znečistenie vodárenského zdroja, prísun zložiek, ktoré môžu v organizme ľudí a zvierat pôsobiť nepriaznivo alebo ktoré môžu negatívne ovplyvniť senzorické vlastnosti vody. Tiež poukázal na to, že konajúce orgány verejnej správy vo svojich rozhodnutiach výslovne uviedli, že práve z vyššie uvedených dôvodov akceptovali pripomienky účastníkov konania dodajúc, že z odôvodnenia prvostupňového, ako aj napadnutého rozhodnutia je zrejmé, ktoré podklady boli vyhodnotené ako rozhodné a z akých dôvodov.

40. Ďalej poukázal na to, že žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal ukrátenie na svojich právach, ktoré by mu ako účastníkovi správneho konania bolo spôsobené vydaním napadnutého

rozhodnutia, vrátane prvostupňového rozhodnutia a preto mal, aj s poukazom na citovanú judikatúru za to, že žalobca nebol oprávnený na podanie správnej žaloby.

41. Záverom skonštatoval, že dôvodom na zamietnutie žaloby je aj skutočnosť, že zrušenie napadnutého rozhodnutia nemôže pre žalobcu akýmkoľvek spôsobom prispieť k priaznivejšiemu rozhodnutiu, nakoľko vyhovie správnnej žalobe môže mať za následok iba zastavenie konania o vydanie súhlasu na povrchovú úpravu terénu iniciovaného žalobcom a to z dôvodu, že od 1.1.2019 nie je žalobca aktívne legitimovaný na podanie návrhu na využívanie odpadov na povrchovú úpravu v dobývacom priestore Dechtice, keďže nie je vlastníkom pozemkov, na ktorých sa dobývací priestor Dechtice nachádza.

42. Súčasne požiadal, aby správny súd vo veci nariadil pojednávanie.

43. Žalobca podal správne mu súdu vyjadrenie vo vzťahu k vyjadreniam ďalších účastníkov konania. Na úvod pripomenul, že viaceré tvrdenia sa nedotýkajú samotných žalobných bodov uplatnených podanou správnu žalobou a preto sa obmedzil vo svojej reakcii len na tie tvrdenia, ktoré sa aspoň čiastočne týkajú podanej správnej žaloby, nakoľko správny súd sa v zmysle ustanovenia § 134 ods. 1 SSP môže zaoberať len skutočnosťami, ktoré spadajú do rozsahu a dôvodov správnej žaloby.

44. Okrem už ním uvádzaných skutočností v správnej žalobe a v replike uviedol, že argumentácie LPU Dechtice a spoločnosti TAVOS, a.s. a obce Dechtice ohľadom právneho základu na vydanie stanoviska sú nesprávne. Vo vzťahu k tvrdeniu, že stanovisko mohol okresný úrad vydať na základe ustanovenia § 28 ods. 2 písm. a) zákona o vodách (podľa argumentácie LPU Dechtice) žalobca zdôraznil, že predmetom konania o súhlase o využití odpadu pri povrchovej úprave terénu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch je rozhodnutie o tom, či na už povolenú činnosť likvidácie lomu formou povrchovej úpravy terénu (ako banskú činnosť) možno využiť navrhované druhy odpadu, prípadne o podmienkach takéhoto využitia a teda toto konanie žiadnym spôsobom nesúvisí s výrobným procesom či objemom akejkoľvek výroby. Vo vzťahu k tvrdeniu, že stanovisko mohol okresný úrad vydať na základe ustanovenia § 28 ods. 2 písm. g) vodného zákona uviedol, že je síce pravdou, že likvidácia lomu formou povrchovej úpravy terénu je banskou činnosťou, avšak TAVOS, a.s. a obec Dechtice opomínajú fakt, že táto činnosť už bola povolená v inom, právoplatne skončenom správnom konaní, a to rozhodnutím Obvodného banského úradu v Bratislave č. 28-137/2016 zo dňa 12.01.2016 o povolení likvidácie časti lomu, pričom predmetom konania o udelení súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch bolo len to, aké konkrétne druhy odpadov možno pri tejto (už povolenej) činnosti využiť, prípadne za akých podmienok. Z uvedeného dôvodu, konanie o udelení súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch zjavne nespadá pod prípady predpokladané ustanovením § 28 ods. 2 písm. a) vodného zákona (v konaní nejde o povolenie, zmenu ani ukončenie banskej činnosti). Mal za to, že nesprávnosť takéhoto záveru potvrdzuje aj fakt, že v predchádzajúcom konaní o povolení likvidácie časti lomu formou povrchovej úpravy terénu s využitím inertného odpadu, ktoré bolo právoplatne skončené rozhodnutím Obvodného banského úradu v Bratislave č. 28-137/2016 zo dňa 12.01.2016) už bolo jedno vyjadrenie podľa ustanovenia § 28 vodného zákona doložené, konkrétne ide o vyjadrenie zo dňa 19.07.2013, ktoré malo povahu záväzného stanoviska, na rozdiel od neskoršieho nezákonného stanoviska z roku 2017, ktoré toto povahu nemá. V tejto súvislosti tiež uviedol, že je nelogické, aby sa v konaní o povolení likvidácie lomu (formou povrchovej úpravy terénu s využitím inertného odpadu) vyžadovalo vydanie vyjadrenia podľa ustanovenia § 28 ods. 2 písm. g) vodného zákona a zároveň, aby sa v následnom naväzujúcom konaní o vydaní súhlasu na využitie inertných odpadov na povolenú činnosť likvidácie lomu formou povrchovej úpravy terénu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch opätovne vyžadovalo vydanie ďalšieho, v poradí druhého vyjadrenia podľa ustanovenia § 28 ods. 2 písm. g) vodného zákona. Tiež poukázal na to, že s vydaním vyjadrenia podľa § 28 vodného zákona pre účely konania podľa zákona o odpadoch nepočíta ani ustanovenie § 73 vodného zákona, ktoré určuje, pre ktoré typy konaní má vyjadrenie podľa ustanovenia § 28 povahu záväzného stanoviska, pričom tam nepatrí akékoľvek konanie vedené podľa zákona o odpadoch.

45. Vo vzťahu k argumentácii LPU Dechtice ohľadom žalobnej námietky, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že konajúce orgány verejnej správy nezistili skutkový stav dostatočne uviedol, že argumentácia LPU Dechtice vôbec nereaguje na uplatnené žalobné body a teda napríklad na námietku, že Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie nezabezpečil pre svoje rozhodnutie podstatný podklad v podobe rozhodnutia o určení príslušného ochranného pásma II. stupňa Dechtice, Dobrá Voda, Chtelnica (rozhodnutie Okresného národného

výboru v Trnave č. OPLVH - 4644/1985 zo dňa 16.12.1985), ktorého obsah je rozhodujúci (nevyhnutný) pre posúdenie, či v tomto ochrannom pásme možno uskutočňovať predmetnú činnosť likvidácie lomu formou povrchovej úpravy terénu, pričom z obsahu tohto rozhodnutia je zrejmé, že banskú činnosť, vrátane všetkých zemných práv je v ochrannom pásme Dechtice, Dobrá Voda, Chtelnica možné povoliť a dať na ňu súhlas za predpokladu kladného odborného hydrogeologického posudku. Z uvedeného dôvodu uzavrel, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán vychádzali z nesprávneho záveru o tom, že v ochrannom pásme II. stupňa nie je možné predmetnú posudzovanú činnosť likvidácie lomu vykonávať, pričom tento záver nemá oporu v zákone, vyhláske MŽP, ani v rozhodnutí o určení ochranného pásma dodajúc, že tento záver je v rozpore s obsahom administratívneho spisu, z ktorého vyplýva, že všetky zákonné podmienky pre udelenie požadovaného súhlasu boli v danom prípade splnené.

46. K tvrdeniu, že nemal na podanie správnej žaloby aktívnu žalobnú legitimáciu žalobca poukázal na to, že ako navrhovateľ podal na príslušný úrad návrh na vydanie súhlasu podľa ustanovenia § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch, ktorý sa v zmysle aktuálnej právnej úpravy vyžaduje na to, aby mohol v súčasnosti uskutočňovať povolenú banskú činnosť - likvidáciu lomu formou povrchovej úpravy terénu s využitím inertného odpadu, pričom tým, že nezákonným rozhodnutím žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím bol súhlas zamietnutý, došlo k zásahu do jeho práv a právneho postavenia, nakoľko v dôsledku nezákonného rozhodnutia v súčasnosti nemôže vykonávať banskú činnosť likvidácie lomu tak, ako mu bola táto činnosť predtým povolená Obvodným banským úradom v Bratislave, pričom táto skutočnosť je zo správnej žaloby celkom zrejmá.

47. Taktiež nesúhlasil s tvrdením PLU Dechtice, že v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia OÚ TT nemôže byť pre neho vydané priaznivejšie rozhodnutie a to z dôvodu novely zákona o odpadoch (zákon č. 312/2018 Z. z.), ktorou bol okruh aktívne legitimovaných subjektov na podanie návrhu na vydanie súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch zúžený. V tejto súvislosti argumentoval, že v prípade ak by došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia pre ich nezákonnosť, vec by sa opätovne vrátila na OÚ TT, kde by príslušné administratívne konanie pokračovalo ďalej na základe pôvodného návrhu zo dňa 24.06.2016, čo znamená, že úprava, ktorá upravuje okruh aktívne legitimovaných subjektov inak, nemôže mať vplyv na konanie začaté pred 01.01.2019, nakoľko v opačnom prípade by zákon č. 312/2018 Z. z. pôsobil retroaktívne (tzv. pravá retroaktivita), čo je však v právnom štáte vylúčené.

48. K tvrdeniu LPU Dechtice, že činnosť, ktorú chce vykonávať v dobývacom priestore Dechtice je skládkovaním odpadov žalobca uviedol, že toto tvrdenie je nepravdivé a zavádzajúce a netýka sa žiadnym spôsobom samotných žalobných bodov v zmysle podanej správnej žaloby a preto nemajú pre rozhodnutie súdu žiadnu relevanciu. Z uvedeného dôvodu sa k nim bližšie nevyjadril.

49. Ďalej zopakoval skutočnosti týkajúce sa jeho predchádzajúcej činnosti, ktoré sú uvedené v bode 26 tohto rozsudku. S poukazom na uvedené skutočnosti zotrval na dôvodoch správnej žaloby a žalobnom návrhu.

50. Ďalej sa v konaní po zaslaní vyjadrení opätovne vyjadril ďalší účastník konania v 2/ rade, ktorý zotrval na svojich tvrdeniach týkajúcich sa zákonnosti vyjadrenia zo dňa 29.11.2017, zopakujúc, že bolo vydané s poukazom na ustanovenie § 28 ods. 2 písm. g) vodného zákona. Tiež poukázal na to, že vyjadrenie zo dňa 19.07.2013 vydané podľa § 28 vodného zákona sa týkalo len vyjadrenia k vhodnosti a účelnosti samotnej likvidácie časti lomu v k. ú. R. z hľadiska ochrany zložky životného prostredia bez toho, aby sa týkalo posúdenia konkrétnych druhov odpadov, ktoré majú byť na tento účel použité, pričom vhodnosť navrhovaného druhu a množstva odpadov, ktoré sa na likvidáciu banského diela navrhujú, nebola pred vydaním predmetného vyjadrenia nikdy skutočným predmetom prieskumu. Ďalej uviedol, že likvidácia banských diel a lomov je banskou činnosťou, čo uznáva aj žalobca a touto činnosťou sú v súhrne všetky formy činnosti, ktoré sú vykonávané v lome za účelom jeho likvidácie a rekultivácie a nakoľko je posúdenie vplyvov navrhovaného druhu a množstva odpadu nerozlučne spojené s likvidáciou banských diel a lomov, ktorá je banskou činnosťou, postupoval žalovaný aj prvostupňový správny orgán správne, keď v tejto súvislosti uzavrel, že vyjadrenie podľa § 28 musí byť súčasťou administratívneho spisu. K označeniu vyjadrenia podľa § 28 vodného zákona „za jeden z najdôležitejších argumentov pre rozhodnutie vo veci“ uviedol, že žalovaný týmto zamýšľal výlučne zvýraznenie váhy argumentov vylučujúcich negatívne dopady navrhovanej činnosti na jednu

zo zložiek životného prostredia, čo je celkom legitímne. Za nezákonný dôkazný prostriedok, bez bližšej argumentácie, označil hydrogeologický posudok z roku 2018 vypracovaný L. B. - HYGEOB Bratislava a RNDr. F. G.. Súčasne z dôvodu prebiehajúceho konania na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/178/2018 navrhol podľa § 164 SSP (pravdepodobne mal na mysli ustanovenie § 100 ods. 2 písm. a/ SSP) správne súdne konanie prerušiť. V ostatnom zotrval na svojich doterajších stanoviskách a argumentoch vnímajúc napadnuté rozhodnutia za zákonné, vychádzajúce z dostatočne objasneného skutkového stavu a dostatočného právneho posúdenia veci.

IV. Relevantná právna úprava

51. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

52. Podľa § 2 ods. 1 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

53. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

54. Podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona o odpadoch, každý je povinný nakladať s odpadom alebo inak s ním zaobchádzať takým spôsobom, ktorý neohrozuje zdravie ľudí a nepoškodzuje životné prostredie, a to tak, aby nedochádzalo k riziku znečistenia vody, ovzdušia, pôdy, horninového prostredia a ohrozenia rastlín a živočíchov.

55. Podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch v znení účinnom do 31.12.2018 orgány štátnej správy odpadového hospodárstva udeľujú súhlas na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu.

56. Podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch v znení účinnom od 01.01.2019 do 30.06.2020 orgány štátnej správy odpadového hospodárstva udeľujú súhlas na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu pre vlastníka pozemku.

57. Podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch v znení účinnom od 01.07.2020 orgány štátnej správy odpadového hospodárstva udeľujú súhlas na využívanie odpadov na spätné zasypávanie.

58. Podľa § 97 ods. 21 zákona o odpadoch súhlas podľa odseku 1 písm. s) sa udeľuje výlučne vlastníkovi pozemku, a ak ide o spätné zasypávanie na účel likvidácie banských diel a lomov, organizácii oprávnenej vykonávať banskú činnosť podľa osobitného predpisu.

59. Podľa § 135 ods. 17 zákona o odpadoch kto vykonáva činnosť, na ktorú nebolo podľa doterajších predpisov potrebné rozhodnutie orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva, ale na ktorej výkon je potrebné rozhodnutie podľa tohto zákona, podá návrh na začatie konania o vydaní rozhodnutia príslušnému orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva do 30. júna 2016, inak sa jeho činnosť považuje za činnosť v rozpore s týmto zákonom.

60. Podľa § 28 ods. 1 vodného zákona pred zhotovením projektovej dokumentácie stavby alebo zmeny stavby je stavebník povinný požiadať orgán štátnej vodnej správy o vyjadrenie k zámeru stavby, či je predpokladaná stavba alebo zmena stavby možná z hľadiska ochrany vodných pomerov a za akých podmienok ju možno uskutočniť a užívať.

61. Podľa § 28 ods. 2 vodného zákona vyjadrenie je potrebné aj na
a) pripravované technologické úpravy vo výrobnom procese alebo v objeme výroby, ak majú vplyv na nakladanie s vodami,

- b) neinvestičné úpravy vodných stavieb a iných stavieb a zariadení, ak môžu ovplyvniť množstvo alebo kvalitu povrchových vôd alebo podzemných vôd,
- c) zariadenia, najmä premiestniteľné zariadenia, mobilné zariadenia, zariadenia na zhodnotenie odpadu, čerpacie stanice pohonných hmôt, ak nie sú stavbami, kompostárne, ak tieto zariadenia môžu ovplyvniť množstvo alebo kvalitu povrchových vôd alebo podzemných vôd,
- d) ťažbu piesku a štrku a na zemné práce, ak pri nich môže dôjsť k odkrytiu hladiny podzemných vôd alebo k prepadu ich nadložia do podzemných vôd a na ťažbu piesku a štrku a na zemné práce v inundačných územiach,
- e) určenie prieskumného územia, zväčšenie prieskumného územia alebo predĺženie doby platnosti prieskumného územia,
- f) určenie, zmenu, zrušenie dobývacieho priestoru^{37c)} alebo chráneného ložiskového územia,
- g) povolenie, zmenu, ukončenie banskej činnosti alebo činnosti vykonávanej banským spôsobom,
- h) geologické práce a zemné práce vykonávané na inundačných územiach a v ochranných pásmach vodárenských zdrojov,
- i) schválenie a zmenu lesného hospodárskeho plánu a súhrnného lesného hospodárskeho plánu v chránených vodohospodárskych oblastiach, v inundačných územiach a v ochranných pásmach vodárenských zdrojov,
- j) účely prerokovania územnoplánovacej dokumentácie.

62. Podľa § 32 ods. 5 vodného zákona rozhodnutím o určení ochranných pásiem vodárenského zdroja sa určia ich hranice a spôsob ochrany, najmä zákazy alebo obmedzenia činností, ktoré poškodzujú alebo ohrozujú množstvo a kvalitu vody alebo zdravotnú bezchybnosť vody vodárenského zdroja, ako aj technické úpravy na ochranu vodárenského zdroja a iné opatrenia, ktoré sa majú v ochrannom pásme vykonať. Práva a povinnosti vyplývajúce z rozhodnutí o určení ochranných pásiem vodárenského zdroja prechádzajú na ďalšieho nadobúdateľa alebo užívateľa majetku, s ktorým sú tieto práva a povinnosti spojené.

63. Podľa § 61 písm. a) vodného zákona okresný úrad vo veciach štátnej vodnej správy rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni vo veciach podľa tohto zákona (§ 15 ods. 6, § 20 ods. 4, § 21, § 22 ods. 3, § 23 ods. 1, § 24, § 25 písm. c), § 26, § 27 ods. 1 písm. e) a f), § 30 ods. 3, § 32, § 38, § 39 ods. 5 a 6, § 42 ods. 2, § 43 ods. 7, § 45 ods. 1, § 49 ods. 3, § 50 ods. 3, § 52 ods. 2, § 55 ods. 2 a 3, § 57 ods. 1 a 3, § 66 ods. 5, § 74 ods. 1 a 2, § 77 ods. 3 písm. b) a § 80 ods. 7 a 8) a vydáva vyjadrenia (§ 28) a súhlasy podľa § 27 ods. 1 písm. a) až d), ak ich tento zákon nezveruje iným orgánom štátnej vodnej správy.

64. Podľa § 73 ods. 17 vodného zákona orgán štátnej vodnej správy príslušný na vydanie povolenia podľa § 21 ods. 1 písm. a) až d), f) a i), § 26 a § 36 ods. 13, na vydanie rozhodnutia podľa § 32 ods. 9, § 38, § 39 ods. 10, § 55 ods. 2 a § 57 ods. 1, na vydanie súhlasu podľa § 27 a vyjadrenia podľa § 28 je v integrovanom povoľovaní dotknutým orgánom.

65. Podľa § 73 ods. 18 vodného zákona orgán štátnej vodnej správy je dotknutým orgánom v konaní, v ktorom je príslušný stavebný úrad. Vyjadrenie orgánu štátnej vodnej správy podľa § 28 a súhlas podľa § 27 ods. 1 písm. a) až d) tohto zákona sa považujú za záväzné stanoviská.

66. Podľa § 73 ods. 19 vodného zákona orgán štátnej vodnej správy je dotknutým orgánom a vydáva stanoviská v konaniach podľa osobitného predpisu.

67. Podľa § 73 ods. 20 vodného zákona vyjadrenie orgánu štátnej vodnej správy podľa § 28 ods. 2 písm. c) sa považuje za záväzné stanovisko v konaní podľa osobitného predpisu.

68. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 51/1988 Zb. banskou činnosťou sa podľa tohto zákona rozumie zriaďovanie, zabezpečenie a likvidácia banských diel a lomov.

69. Podľa vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 382/2018 Z. z. o skládkovaní odpadov a uskladnení odpadovej ortuti inertný odpad je odpad, pri ktorom nedochádza k žiadnym významným fyzikálnym, chemickým alebo biologickým premenám. Inertný odpad sa nerozpúšťa, nehorí ani inak fyzicky alebo chemicky nereaguje, nepodlieha biologickému rozkladu ani škodlivo neovplyvňuje iné látky, s ktorými prichádza do styku tak, že môže dôjsť k znečisteniu životného prostredia alebo k poškodeniu zdravia ľudí. Celková vylúhovateľnosť a znečistenie obsiahnuté v odpade a ekotoxicita výluhu musia

byť zanedbateľné a nesmú ohrozovať kvalitu povrchových vôd alebo podzemných vôd. Limitné hodnoty látok nesmú prekročiť hodnoty ukazovateľov pre triedu vylúhovateľnosti I podľa prílohy č. 1.

70. Podľa § 20 ods. 1 vyhlášky č. 371/2015 Z. z. na povrchovú úpravu terénu sa môže použiť výlučne inertný odpad, okrem inertných stavebných odpadov a odpadov z demolácií (§ 77 ods. 1 zákona), ktoré je možné vzhľadom na ich pôvod a zloženie zhodnotiť recyklovaním alebo prípravou na opätovné použitie.

71. Podľa § 20 ods. 3 vyhlášky č. 371/2015 Z. z. inertné odpady, ktoré sa majú využiť na povrchovú úpravu terénu, musia spĺňať požiadavky účelu, na ktorý majú byť využité. Na povrchovú úpravu terénu sa pre fyzickú osobu môžu použiť len odpady s katalógovými číslami 17 05 04 zemina a kamenivo iné ako uvedené v 17 05 03, 17 05 06 výkopová zemina iná ako uvedená v 17 05 05. Na povrchovú úpravu terénu sa pre právnickú osobu a fyzickú osobu - podnikateľa môžu použiť najmä odpady s katalógovými číslami 01 04 08 odpadový štrk a drvené horniny iné ako uvedené v 01 04 07, 01 04 09 odpadový piesok a íly, 02 04 01 zemina z čistenia a prania repy, 17 01 03 škridle a obkladový materiál a keramika, 17 01 07 zmesi betónu, tehál, škridiel, obkladového materiálu a keramiky iné ako uvedené v 17 01 06, 17 05 04 zemina a kamenivo iné ako uvedené v 17 05 03, 17 05 06 výkopová zemina iná ako uvedená v 17 05 05.

72. Podľa § 20 ods. 4 vyhlášky č. 371/2015 Z. z. pri povrchovej úprave terénu, ktorou je likvidácia, sanácia alebo rekultivácia banských diel a lomov, sa môže použiť výlučne inertný odpad, ktorý je vhodným spôsobom upravený na tento účel a spôsob jeho využitia musí zabezpečiť stabilitu takto uloženého inertného odpadu najmä s ohľadom na zabránenie zosuvov.

73. Podľa prílohy 3 časti B článku I vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 29/2005 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o určovaní ochranných pásiem vodárenských zdrojov, o opatreniach na ochranu vôd a o technických úpravách v ochranných pásmach vodárenských zdrojov (ďalej len ako „vyhláška č. 29/2005 Z. z.“) Podzemné vodárenské zdroje a povrchové vodárenské zdroje

1. V ochrannom pásme II. stupňa sa nepripúšťa činnosť, ktorej dôsledkom by mohlo byť znečistenie vodárenského zdroja, prísun zložiek, ktoré môžu v organizme ľudí alebo zvierat pôsobiť nepriaznivo alebo ktoré môžu negatívne ovplyvniť senzorické vlastnosti vody. Takýmito zdrojmi znečistenia alebo ohrozenia vodárenských zdrojov sú alebo môžu byť jestvujúce stavby alebo pripravované stavby, výrobné závody, technologické procesy a rôzne činnosti.

2. Spôsob ochrany vodárenského zdroja sa určí osobitne pre každý zdroj znečistenia, ktorý môže poškodiť alebo ohroziť množstvo a kvalitu alebo zdravotnú bezchybnosť vôd vodárenského zdroja. Úroveň opatrení (zrušenie, zákaz, obmedzenie, technická úprava) je závislá od miery nebezpečnosti zariadenia alebo činnosti, od jej lokalizácie v ochrannom pásme II. stupňa a od jej vzdialenosti od vodárenského zdroja.

3. Stavby, zariadenia a činnosti s potrebou osobitného posúdenia pre návrh optimálnej úrovne ochrany sú najmä:

3.1 stavby - sídliská, bytové domy a rodinné domy, poľnohospodárske stavby, kanalizácie, čistiare odpadových vôd, sklady, skládky odpadov,

3.2 priemyselné stavby - závody, výrobné, zariadenia, sklady,

3.3 poľnohospodárska činnosť - farmy živočíšnej výroby (farmy hovädzieho dobytku, ošípaných, oviec, vodnej hydiny), chov koní, tuhý a tekutý hnoj ošípaných, tekutý hnoj hovädzieho dobytku, poľné hnojiská, skladovanie rozpustných priemyselných hnojív, letecká aplikácia pesticídov a umelých hnojív, mechanizačné strediská, závlahy,

3.4 lesohospodárska činnosť - letecká aplikácia pesticídov, chemické prípravky a repelenty na ošetrovanie lesa, umelé prihojovanie organickými a minerálnymi hnojivami, skladovanie chemikálií, prípravky na ochranu lesa, priemyselné hnojivá, sústreďovanie a odvoz dreva, pohonné látky a mazadlá pre mechanizmy, lesné cesty a približovacie linky, umývanie a parkovanie motorových vozidiel a mechanizmov, sústreďovanie dreva cez vodné toky, technický stav a zimná údržba lesných ciest, skladovanie a tankovanie pohonných látok, nakladanie s olejmi,

3.5 komunikácie, doprava - verejné a účelové komunikácie, podmienky ich využívania, ich technický stav, nepriepustné priekopy, lapače olejov, dopravné obmedzenia, vylúčenie prepravy látok škodiacich vodám, zimná údržba,

3.6 vodné toky - úprava toku vrátane ochrany pred záplavami,

3.7 geologický prieskum, ťažba nerastov - prieskumné vrty, ťažba zemných hmôt, ťažba rašielín, zriaďovanie zárezov, kameňolomov, banská činnosť, ťhacie práce,

- 3.8 cintoríny, mrchoviská, skládky všetkých druhov odpadov,
- 3.9 infekčné prevádzky, kafilérie, bitúnky, spaľovne odpadov,
- 3.10 skládky chemických látok,
- 3.11 plynovody, ropovody, produktovody nebezpečných látok,
- 3.12 zásobníky plynu, čerpace stanice pohonných látok,
- 3.13 rekreácia, šport.

V. Konanie na správnom súde, rozhodnutie správneho súdu

74. Krajský súd v Trnave, ako súd správny, po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu ža lovaného orgánu verejnej správy, vrátane administratívneho spisu orgánu verejnej správy nižšieho stuňa, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i priebeh administratívneho konania predchádzajúceho jeho vydaniu, vychádzajúc zo stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP), viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby (§ 134 ods. 1 SSP), nariadil na prejednanie veci samej dňa 27.02.2020 pojednávanie podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP (dňa 26.03.2020 bol rozsudok podľa § 116 SSP verejne vyhlásený) a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

75. Na pojednávaní konanom dňa 27.02.2020 sa nezúčastnil ďalší účastník konania v 3/ rade, ktorý mal predvolanie na pojednávanie v zákonnej lehote vykázané. Preto správny súd s odkazom na ustanovenie § 114 SSP pojednával v jeho neprítomnosti.

76. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu zotrval na dôvodoch správnej žaloby, ako aj na vyjadreniach zaslaných správnomu súdu. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nezákonného podkladu, konkrétne zo stanoviska zo dňa 29.11.2017, ktoré vydal prvostupňový správny orgán sám pre seba, čím v podstate prejudikoval výsledok samotného konania. Rovnako zastal názor, že na vydanie vyjadrenia podľa § 28 vodného zákona neboli splnené zákonné podmienky a navyše poukázal na to, že ani ďalší účastníci konania, ako vyplýva z predložených písomných vyjadrení, sa nevedia zhodnúť na dôvode vydania vyjadrenia, keď uvádzajú § 28 ods. 2 písm. a) a taktiež § 28 ods. 2 písm. g) vodného zákona. V tejto súvislosti poukázal na to, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dané stanovisko bolo pre jeho rozhodnutie zásadné. Tvrdil ďalej, že sa v danom konaní neskúmalo spôsob ochrany v nadväznosti na rozhodnutie o určení ochranného pásma, teda sa neskúmalo, aká činnosť je v ochrannom pásme prípustná, resp. dovolená. V tejto súvislosti poukázal na vyhlášku č. 29/2005 Z. z. tvrdiac, že konajúce orgány verejnej správy nezobrali za podklad svojho rozhodnutia samotné rozhodnutie o určení ochranného pásma, čím neskúmali prípustnosť navrhovanej činnosti práve v súvislosti s týmto rozhodnutím, ktoré, podľa jeho názoru, navrhovanú činnosť pripúšťa, avšak táto musí byť posúdená hydrogeologickým posudkom. Poukázal na to, že žalobca doložil hydrogeologické posudky z roku 2010, z roku 2013, ktorý bol vypracovaný na základe požiadavky TAVOS s tým, že oba posudky skonštatovali, že navrhovaná činnosť je prípustná, avšak musí byť vypracovaný monitorovací systém vodných zdrojov, ktorý bol vypracovaný a doručený prvostupňovému správnomu orgánu pred vydaním jeho rozhodnutia. Tiež poukázal na to, že bol v roku 2018 vypracovaný ďalší hydrogeologický posudok a ďalej, že z monitorovacieho systému vodných zdrojov vyplýva, že stav vody je dobrý a teda doterajšia banská činnosť nemala žiaden vplyv na kvalitu vody. S poukazom na uvedené navrhol, aby správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie vrátane prvostupňového rozhodnutia a vec vrátil na ďalšie konanie.

77. Poverená zástupkyňa žalovaného v prvom rade poukázala na to, že žalobca protiprávne ukladal odpad. Ďalej zdôraznila, že z rozhodnutia obvodného banského úradu z roku 2016 nevyplýva, že by žalobca mal udelený súhlas na ukladanie inertného odpadu v rámci povrchovej úpravy terénu. Taktiež poukázala na to, že do rozhodnutia obvodného banského úradu neboli prevzaté podmienky vyjadrenia vydaného podľa § 28 vodného zákona, ani vyjadrenia podaného podľa § 16 zákona o odpadoch. Ďalej uviedla, že od roku 2013 bol žalobca povinný zabezpečiť monitorovanie systému kvality vôd, avšak tento zabezpečil až v apríli 2018, pričom viac ako polovica odpadov bola už uložená. Tiež uviedla, že majiteľ pozemku, ako aj samotná obec, ani spoločnosť TAVOS, a.s. nesúhlasili s tým, aby sa daný odpad v tomto priestore ukladal. Vo vzťahu k vyjadreniu vydanému podľa § 28 vodného zákona zo dňa 29.11.2017 uviedla, že na jeho vydanie bol kompetentný Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, pričom zákon túto kompetenciu nezveruje inému správnomu orgánu dodajúc, že toto vyjadrenie bolo vydané pre spoločnosť JIVA - TRADE s.r.o., čo znamená, že si ho správny orgán nevydal

sám pre seba. Záverom zdôraznila, že niekto musí chrániť záujmy štátu, pričom ochrana životného prostredia je, podľa jej názoru, dôležitejšia ako splnenie procesných podmienok.

78. Právny zástupca ďalšieho účastníka konania v 2/ rade uviedol, že vyjadrenie dotknutého orgánu bolo vydané podľa § 28 ods. 2 písm. g) vodného zákona dodajúc, že ide o zákonný podklad na vydanie rozhodnutia na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch. Ďalej označil argumentáciu žalobcu vo vzťahu k tomuto vyjadreniu za účelovú a tendenčnú, nakoľko žalobca nevzniesol námietku zaujatosti v rámci správneho konania. Poukázal ďalej na to, že v konaní, v ktorom bolo vydané rozhodnutie o povolení banskej činnosti - likvidácie časti lomu v dobývacom priestore Dechtice nebola spoločnosť TAVOS, a.s. účastníkom konania, hoci ním mala byť a preto podala spoločnosť TAVOS, a.s. správnu žalobu opomenutého účastníka na Krajskom súde v Bratislave. S poukazom na túto skutočnosť mal za to, že právoplatnosť rozhodnutia z 12.1.2016 je relativizovaná. K hydrogeologickému posudku z roku 2018 zastal názor, že tento je nezákonným podkladom, resp. dôkazom, nakoľko ho vypracoval L. B., ktorému však zaniklo oprávnenie na predmet podnikania - komplexný hydrogeologický a inžinierskogeologický prieskum dňa 1.7.1994, pričom na potvrdenie tejto skutočnosti predložil správne súdu štyri vyhotovenia výpisu zo živnostenského registra a preto zastal názor, že je tu podozrenie zo spáchania trestného činu neoprávneného podnikania. Tiež poukázal na to, že v prípade žalobcu nebol preukázaný celkový objem odpadu, ktorý už bol umiestnený v dobývacom priestore Dechtice a rovnako nebol preukázaný ani druh tohto odpadu a ani vybudovanie efektívneho monitorovacieho systému. Záverom mal za to, že v danom konaní vyvstala prejudiciálna otázka, ktorú správny súd nie je oprávnený riešiť, konkrétne prebiehajúce správne súdne konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/178/2018 a preto navrhol, aby správny súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave.

79. Na pojednávaní sa ďalej vyjadril starosta obce Dechtice, ktorý uviedol, v Dechticiach v minulosti objavili veľmi kvalitnú vodu, ktorá v súčasnosti zásobuje okolo 100 tisíc ľudí, ide o strategický zdroj vody pre TAVOS, a.s., pričom na jednej strane sú občania Dechtíc pyšní, že tu majú takéto bohatstvo, ale na druhej strane sú obmedzení, pokiaľ ide o vykonávanie poľnohospodárskej činnosti, hnojenie a podobne. Ako starosta obce za občanov žiadal zastaviť budovanie smetiska, ako aj kameňolomu. Zdôraznil, že ani monitorovací systém kvality vody nemôže zabrániť vzniku mimoriadnej udalosti a nikto nevie zabezpečiť druh odpadu, ktorý bude do kameňolomu uložený, napríklad sa môže stať, že pri búracích stavebných prácach tam bude uložený aj sud z plastu s obsahom nejakých chemických látok. Preto trval na tom, že základnou úlohou je ochrana pitného zdroja. Záverom sa poďakoval súdnej a výkonnej moci, že sa daná záležitosť začala hýbať správnym smerom.

80. Právny zástupca žalobcu k tvrdeniu TAVOS, a.s. pokiaľ ide o vyjadrenie podľa § 28 vodného zákona uviedol, že toto bolo už pokladom pre vydanie rozhodnutia o likvidácii lomu, teda bolo vydané v skoršom konaní dodajúc, že ustanovenie § 28 ods. 2 písm. g) vodného zákona explicitne odkazuje na zákon o banskej činnosti. Ďalej k tvrdeniu, že žalobca nevzniesol námietku zaujatosti v správnom konaní uviedol, že žalobca nechcel namietať zaujatosť, pretože ide o úplne iný prípad, keď správny orgán postupoval svojvoľne, čím vznikol konflikt tým, že si orgán verejnej správy sám sebe vydal stanovisko. K tvrdeniu ohľadom živnostenského oprávnenia Milana Kršáka sa nevedel vyjadríť, pričom mal za to, že otázkou zostáva, či na hydrogeologický prieskum vo vzťahu k podaniu znaleckého posudku sa vyžaduje živnostenské oprávnenie. Poukázal ďalej na to, že žalobcu nikto nežiadal preukázať aký druh a objem odpadu bol uložený v dobývacom priestore Dechtice, pričom správny orgán v súlade s vyhľadávacou zásadou mohol na preukázanie tejto skutočnosti nariadiť znalecké dokazovanie. Vo vzťahu k návrhu na prerušenie daného konania uviedol, že toto nie je dôvodné, nakoľko rozhodnutie zo dňa 12.01.2016 je právoplatné. K tvrdeniam starostu obce Dechtice uviedol, že zákon o banskej činnosti hovorí, že likvidácia lomu sa musí vykonať a preto nie je možné neprihliadať na likvidáciu kameňolomu zdôrazniac, že pri likvidácii ide o obmedzené možnosti, konkrétne sa lom môže zasypať, resp. môže tam byť zriadené múzeum, ďalej zatopenie lomu alebo zasypávanie využitím inertného odpadu. Právom záverečnej reči podľa § 112 ods. 3 SSP uviedol, že jediným cieľom žalobcu v danom konaní je dosiahnuť, aby príslušný správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonných podmienok, pričom jeho záver musí vychádzať zo zákonných podkladov doplniac, že žalobca sa nebráni skúmaniu vodných zdrojov, má za to, aby bol vodný zdroj chránený, avšak žiada, aby napadnuté rozhodnutie vrátane prvostupňového rozhodnutia boli zákonné. Preto navrhol žalobe vyhovieť v zmysle žalobného petitu a v prípade úspechu si uplatnil nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

81. Poverená zástupkyňa žalovaného k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu uviedla, že v zmysle § 61 vodného zákona je na vyjadrenie podľa § 28 vecne a miestne príslušný Okresný úrad Trnava a teda žiaden iný správny orgán nemá kompetenciu toto vyjadrenie vydať. Tiež poukázala na to, že § 28 ods. 2 písm. a) a písm. g) vodného zákona predstavuje v danom prípade určitý prienik, nakoľko povrchová úprava prostredníctvom ukladania odpadu má vplyv na nakladanie s vodami a súčasne ide o banskú činnosť. K množstvu odpadu uviedla, že žalovaný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia k tejto otázke vyjadril, keď uviedol, že doteraz bolo uložených približne 79 901 m³, teda zostáva 50 099 m³. Záverom uviedla, že novela zákona o odpadoch účinná od 01.01.2019 zaviedla, že súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch môže byť udelený iba vlastníčkovi pozemku a teda žalobca túto podmienku nespĺňa. Právom záverečnej reči navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

82. Právny zástupca TAVOS, a.s. k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu uviedol, že má za to, že dôvod na prerušenie konania je dôvodný, pretože účasť TAVOS, a.s. v konaní pred obvodným banským úradom bola dôvodná. Vo vzťahu k tvrdeniu, či Milan Kršák bol resp. je zapísaný v zozname znalcov uviedol, že lustráciou 2 týždne dozadu bolo v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR zistené, že táto osoba nie je zapísaná v zozname znalcov, avšak nevedel sa vyjadriť, či nebol ako znalec zapísaný v minulosti. Vo vzťahu k stanovisku podľa § 28 vodného zákona uviedol, že nedošlo ku konfliktu záujmov, pričom príslušný správny orgán postupoval v súlade s princípom zákonnosti. V tejto súvislosti mal za to, že zákonodarca mal záujem zabezpečiť úzku priestorovú väzbu práve tým, že na vydanie tohto vyjadrenia a rozhodnutia resp. súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch dal kompetenciu rovnakému správne orgánu. Právom záverečnej reči navrhol žalobu zamietnuť a súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

83. Starosta obce Dechtice vo vzťahu k rekultivácii lomu uviedol, že právny zástupca žalobcu neuviedol všetky spôsoby. Právom záverečnej reči navrhol, aby správny súd rozhodol v prospech občanov.

84. Správny súd postupom podľa § 116 SSP, keď považoval za potrebné overiť tvrdenie právneho zástupcu ďalšieho účastníka konania spoločnosti TAVOS, a.s. ohľadom oprávnenia Milana Kršáka, oznámil prítomným účastníkom konania, že rozsudok bude vyhlásený dňa 19. marca 2020. Termín vyhlásenia rozsudku bol súčasne zverejnený aj na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke. Z dôvodu epidemiologickej situácie v dôsledku šírenia koronavírusu bol termín vyhlásenia rozsudku na deň 19.03.2020 zrušený a súčasne určený nový termín na deň 26.03.2020, pričom účastníci konania boli o novom termíne vyhlásenia rozsudku upovedomení, pričom lehota podľa § 137 ods. 4 SSP bola dodržaná.

85. Úlohou správneho súdu bolo preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v rozsahu a z dôvodov uplatnených v správnej žalobe.

86. Žalobca v prvom rade namietal, že konajúce orgány verejnej správy vychádzali z nezákonného podkladu, ktorým bolo vyjadrenie Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-TT.OSZP3-2017/036392/ŠVS/St zo dňa 29.11.2017, pričom žalobca nezákonnosť tohto vyjadrenia vzhliadol v dvoch rovinách a to, že ho vydal ten istý správny orgán, ktorý rozhodoval vo veci samej, čo malo za následok, že vlastne prejudikoval svoje rozhodnutie a ďalej, že na vydanie predmetného vyjadrenia absentuje právny základ, nakoľko konanie o udelenie súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch nie je zahrnuté v taxatívne vymedzenom okruhu činností a konaní, na ktoré sa dané ustanovenie vzťahuje. Z pohľadu správneho súdu ide o principiálnu otázku, vyriešenie ktorej má dopad na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko ako uviedli konajúce orgány verejnej správy, práve uvedené vyjadrenie bolo základným podkladom pre neudelenie súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch účinného do 31.12.2018.

87. Správny súd prioritne skúmal, či existoval právny základ na vydanie vyjadrenia podľa § 28 vodného zákona v konaní o udelení súhlasu na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch účinného do 31.12.2018.

88. Obsahom administratívneho spisu mal správny súd preukázané, že Obvodný úrad životného prostredia Trnava, odbor štátnej správy starostlivosti o životné prostredie obvodu, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia obvodu vydal vyjadrenie č. 2013/1038/St zo dňa 19.07.2013 vo vzťahu k Návrhu plánu likvidácie vyťaženého priestoru v dobývacom priestore Dechtice. Z obsahu tohto vyjadrenia, konkrétne z časti „Stručný popis“ vyplýva, že úprava dna dobývacieho

priestoru a následne svahov lomu mala prebiehať formou zavážania a bočného svahovania navezeného materiálu, pričom vo vyťaženom priestore sa plánovalo ukladať ostatné odpady podľa druhu odpadov zodpovedajúcim návrhu žalobcu, ktorým žiadal o vydanie súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch. Z daného vyjadrenia vyplýva, že Obvodný úrad životného prostredia Trnava zohľadňoval zásadnú skutočnosť a to, že dobývací priestor Dechtice - Dolná Skalová sa nachádza v ochrannom pásme II. stupňa vodárenských zdrojov Dechtice a Dobrá Voda, ktorý predstavuje najdôležitejší zdroj pitnej vody v okrese Trnava, z ktorého je zásobovaná väčšina obyvateľov v okrese Trnava a že likvidácia vyťaženého priestoru zavážaním ostatnými odpadmi predstavuje závažnú činnosť s dopadom na podzemné vody. Z uvedeného dôvodu kompetentný orgán žiadal dôsledne sledovať, aby bol do vyťaženého dobývacieho priestoru ukladaný výlučne len inertný odpad.

89. Správny súd mal rovnako preukázané, že stanovisko zo dňa 19.07.2013 bolo predložené v rámci žiadosti žalobcu o vydanie rozhodnutia o povolení banskej činnosti - likvidácie časti lomu v dobývacom priestore Dechtice, pričom dňa 12.01.2016 vydal Obvodný banský úrad v Bratislave rozhodnutie číslo : 28-137/2016, ktorým podľa § 10 ods. 6 zákona SNR č. 51/1988 Zb. povolil žalobcovi banskú činnosť - likvidáciu časti lomu v dobývacom priestore Dechtice podľa priloženého konsolidovaného znenia „Plánu likvidácie lomu v juhovýchodnej vydobytkej časti dobývacieho priestoru DECHTICE na konkrétnych pozemkoch. Je pravdou, že týmto rozhodnutím sa súčasne nerozhodlo o použití konkrétnych druhov inertného odpadu do vydobytých priestorov lomu, nakoľko na vydanie takéhoto rozhodnutia alebo povolenia nebol obvodný banský úrad kompetentný. Z odôvodnenia rozhodnutia o povolení banskej činnosti - likvidácie časti lomu zo dňa 12.01.2016, ako aj z vyššie citovaného vyjadrenia zo dňa 19.07.2013 však vyplýva, že pri likvidácii lomu sa plánovalo ukladanie odsúhlasených druhov inertných odpadov, pričom vyjadrenie zo dňa 19.07.2013 bolo vydané práve za účelom určenia podmienok, za splnenia ktorých sa do vyťaženého dobývacieho priestoru určený inertný odpad mal ukladať, keď podľa § 20 ods. 4 vyhlášky č. 371/2015 Z. z. sa pri povrchovej úprave terénu, ktorou je aj likvidácia lomu, môže použiť výlučne inertný odpad. Rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave zo dňa 12.01.2016 bolo vydané už za účinnosti zákona č. 79/2015 Z. z., ktorý na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu vyžadoval súhlas orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva, pričom ako správne uviedol žalobca, podľa prechodného ustanovenia § 135 ods. 17 zákona o odpadoch, sa činnosť na ktorú nebolo podľa doterajších predpisov potrebné rozhodnutie orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva, sa nepovažovala za činnosť v rozpore so zákonom o odpadoch, za podmienky, že ten kto túto činnosť vykonával, podal do 30. júna 2016 návrh na začatie konania o vydaní rozhodnutia príslušnému orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva, čo sa stalo aj v prípade žalobcu, ktorý žiadosť doručil 23. júna 2016.

90. Vo vzťahu k vyjadreniu zo dňa 19.07.2013 správny súd uvádza, že toto bolo vydané podľa § 28 ods. 2 písm. g) vodného zákona, nakoľko likvidácia lomu sa podľa § 2 písm. c) zákona SNR č. 51/1988 Zb. považuje za banskú činnosť.

91. Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 29.11.2017 vyjadrenie v zmysle § 28 vodného zákona vo vzťahu k využívaniu odpadov na povrchovú úpravu v dobývacom priestore Dechtice, v ktorom skonštatoval, že už v súčasnosti vykonávaná banská činnosť predstavuje potenciálne riziko ohrozenia podzemných vôd, keď podľa dostupných informácií sa už začalo s ukladáním odpadu do priestoru skládky, pričom nebol vybudovaný monitorovací systém na sledovanie vplyvu zavážania lomu na vodný zdroj, ako to požadoval úrad vo vyjadrení zo dňa 19.07.2013. Ďalej s poukazom na prílohu č. 3 k vyhláške č. 29/2005 Z. z. skonštatoval, že navrhnuté likvidačné práce predstavujú činnosť, pri realizácii ktorej by v prípade nedostatočnej, resp. nedôslednej kontroly ukladaného odpadu alebo pri mimoriadnej udalosti (napr. havárii strojno - technologických zariadení) mohlo prísť k takému zhoršeniu akosti podzemných vôd v lokalite VZ Dechtice, ktoré by znemožnilo ich využívanie. S poukazom na uvedené nesúhlasil s navrhovaným spôsobom rekultivácie majúcej za to, že táto predstavuje závažné riziko ohrozenia kvality podzemných vôd. V danom vyjadrení bolo súčasne uvedené, že vyjadrenie sa považuje za závažné stanovisko podľa § 140b zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a to s odkazom na § 73 ods. 17 vodného zákona.

92. Vychádzajúc z ustanovenia § 28 vodného zákona však musí správny súd súhlasiť s názorom žalobcu, že na vydanie vyjadrenia zo dňa 29.11.2017 v konaní o vydaní súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch nebol daný právny základ, nakoľko sa nejedná ani o prípad podľa odseku 2 písm.

a), ani o prípad podľa odseku 2 písm. g). Predovšetkým je potrebné si uvedomiť, že napriek tomu, že rozhodnutím o povolení banskej činnosti - likvidácie časti lomu nebolo rozhodnuté aj o použití inertného odpadu na povrchovú úpravu terénu, nakoľko, ako už bolo uvedené, na dané rozhodnutie nemal obvodný banský úrad kompetenciu, pri rozhodovaní o likvidácii lomu sa plánovalo ukladanie odsúhlasených druhov inertného odpadu. Práve aký druh inertného odpadu a za akých podmienok je možné použiť na povrchovú úpravu pri likvidácii lomu, je predmetom konania o vydaní súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch, čo znamená, že príslušný štátny orgán odpadového hospodárstva posudzuje aký druh inertného odpadu je možné na povrchovú úpravu terénu použiť. Uvedené súhlasne skonštatovali aj ďalší účastníci konania vo svojich vyjadreniach, keď napríklad spoločnosť TAVOS, a.s. vo svojom vyjadrení k správnej žalobe uviedla (bod 29 rozsudku), že v konaní o vydaní súhlasu je potrebné preukázať, aké druhy odpadov budú za účelom povrchovej úpravy použité, pričom súhlas môže byť odmietnutý z dôvodu nevhodného druhu alebo množstva odpadu na vykonanie terénnych úprav a ďalší účastník konania v 3/ rade uviedol (bod 38 rozsudku), že na povrchovú úpravu terénu v lomoch je možné pri likvidácii použiť výlučne inertný odpad, okrem inertných stavebných odpadov a odpadov z demolácii, ktoré je možné vzhľadom na ich pôvod a zloženie zhodnotiť recyklovaním alebo prípravou na opätovné použitie, čo však podľa názoru LPU Dechtice splnené nebolo, nakoľko odpad, ktorý plánoval žalobca použiť je stavebným odpadom, ktorý je možné zhodnotiť recyklovaním alebo prípravou na opätovné použitie. Navyiac TAVOS, a.s. ešte vo svojom vyjadrení zo dňa 30.11.2017 k podkladu rozhodnutia v rámci administratívneho konania o vydaní súhlasu na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu uviedol v bode 6 písm. b), že pri likvidácii vyťaženého priestoru sa môže použiť inertný odpad, ktorý je zatriedený podľa vyhlášky č. 365/2015 Z. z. pod č. 17 05 04 Zemina a kamenivo iné ako uvedené v 17 05 03 a pod č. 17 05 06 Výkopová zemina iná ako uvedená v 17 05 05.

93. Správny súd v danej veci zastáva názor, že na posúdenie druhu inertného odpadu, jeho množstva a podmienok, za ktorých by sa ukladal do vydobytých priestorov sa v konaní o udelení súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch nevyžaduje vyjadrenie podľa § 28 vodného zákona. Je potrebné si uvedomiť, že vydaniu súhlasu predchádzalo konanie o povolení banskej činnosti - likvidácie časti lomu v dobývacom priestore Dechtice, v rámci ktorého sa kompetentný orgán štátnej vodnej správy vyjadril, pričom práve toto vyjadrenie malo byť jedným z podkladov pre posudzovanie splnenia podmienok na vydanie súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) vodného zákona. Správny súd netvrdí, že vyjadrenie zo dňa 19.07.2013 malo mať v konaní podľa § 97 ods. 1 písm. s) vodného zákona povahu záväzného stanoviska, avšak malo byť jedným z podkladov, ktoré mal orgán štátnej správy odpadového hospodárstva zohľadňovať a v súlade s ním nastaviť, v prípade kladného rozhodnutia, podmienky využitia konkrétnych druhov inertného odpadu na povrchovú úpravu terénu. Je namieste zdôrazniť, že Obvodný úrad životného prostredia Trnava dňa 19.07.2013 vydal v podstate „súhlasné stanovisko“ vo vzťahu k likvidácii lomu s použitím inertného odpadu za stanovených podmienok a následne bez zákonného splnomocnenia, Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, v postavení orgánu štátnej vodnej správy dňa 29.11.2017 vydal, vo vzťahu k tým istým navrhovaným druhom inertného odpadu, negatívne stanovisko, na ktoré ten istý orgán štátnej správy, avšak v postavení orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva, bezvýhradne prihliadal považujúc ho dokonca za najdôležitejší podklad pre vydanie rozhodnutia, čím zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

94. Rovnako je potrebné upriamiť pozornosť žalovaného, ako aj orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, že posudzujú splnenie podmienok na vydanie rozhodnutia podľa stavu existujúceho ku dňu vydania rozhodnutia a preto nemôže byť bez ďalšieho dôvodom na vydanie negatívneho rozhodnutia, že účastník konania v minulosti niečo nevykonal alebo nesplnil (nesplnenie povinnosti žalobcu nebolo preukázané právoplatným rozhodnutím), ak ku dňu vydania rozhodnutia boli tieto podmienky splnené. Taktiež správny súd zastáva názor, že nemôžu byť na ťarchu žalobcu pripisované skutočnosti, že do výroku rozhodnutia Obvodného banského úradu v Bratislave zo dňa 12.01.2016 sa nepreniesli podmienky stanovené vo vyjadreniach zo dňa 19.07.2013 a 07.05.2013.

95. Vychádzajúc z bodov 87 až 94 preto správny súd uzavrel, že vyjadrenie zo dňa 29.11.2017 má povahu nezákonného podkladu. Pokiaľ ide o skutočnosť, že toto vyjadrenie vydal ten istý orgán v podstate sám sebe, správny súd bez ohľadu na záver, že nebol daný zákonný podklad na jeho vydanie, ktorá skutočnosť ho samo o sebe kvalifikuje ako nezákonné uvádza, že napriek tomu, že tak vodný zákon ako aj zákon o odpadoch neupravuje konkurenciu dotknutého orgánu s orgánom verejnej správy rozhodujúcim vo veci samej, tak ako napríklad stavebný zákon, neprihádza do úvahy, aby mal ten istý

orgán dvojaké postavenie, a to ako dotknutý orgán a súčasne ako príslušný správny orgán konajúci vo veci. Táto procesná situácia by sa priečila zásadám dobrej verejnej správy.

96. Rovnako sa správny súd stotožňuje s tvrdením žalobcu, že pokladom pre vydanie rozhodnutia podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch malo byť rozhodnutie Okresného národného výboru v Trnave č. OPLVH - 4644/1985 zo dňa 16.12.1985, ktoré v prílohe č. 2 určuje podmienky pre využívanie predmetného ochranného pásma, v rámci ktorých je stanovené, že banskú činnosť, vrátane všetkých zemných prác je v tomto ochrannom pásme možné povoliť a dať na ňu súhlas za predpokladu kladného odborného hydrogeologického posudku. Preto pokiaľ konajúce orgány verejnej správy toto rozhodnutie nezohľadňovali, čo malo za následok, že neprihliadali ani na predložené hydrogeologické posudky, zaťažili konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu, čo sa následne prejavilo v nesprávnom právnom posúdení veci. Z uvedeného dôvodu bude úlohou Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie po vrátení veci toto rozhodnutie ako podklad pre vydanie následného rozhodnutia zohľadniť a vyhodnotiť z pohľadu predložených hydrogeologických posudkov a ďalších listinných dôkazov. Rovnako bude ako jeden z podkladov a to za účelom stanovenia podmienok využitia konkrétneho druhu a množstva inertného odpadu, samozrejme iba v prípade udelenia súhlasu, vyjadrenie zo dňa 19.07.2013, ktoré určilo podmienky, za splnenia ktorých by sa mal určitý druh inertného odpadu do vydobytej časti lomu ukladať.

97. Vo vzťahu k odbornému hydrogeologickému posudku z mája 2018, ktorý vypracoval L. B. a RNDr. F. G., ktorého cieľom bolo posúdenie splnenia podmienok OÚ Trnava - OSŽP a výsledkov vybudovaného monitorovacieho systému v území OP II. stupňa VZ Dechtice, pre zabezpečenie trvalého monitoringu zmien kvality podzemnej vody vplyvom prevádzky v DP správny súd uvádza, že obsahom administratívneho spisu je preukázané, že tento posudok nemali konajúce orgány verejnej správy k dispozícii. V následnom konaní však bude potrebné, aby Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie aj tento hydrogeologický posudok zohľadňoval ako podklad pri svojom rozhodovaní, keď aj na strane 19 tohto posudku je pri jednotlivých druhoch inertného odpadu výslovne uvedené, že nespĺňajú definíciu inertného odpadu alebo sú recyklovateľné, t.j. ich použitie na povrchovú úpravu terénu je vylúčené. Medzi tieto odpady je napríklad zahrnutý aj 17 01 01 betón; 17 01 02 tehly, ktoré žalobca navrhuje na povrchovú úpravu terénu. Na základe tvrdenia ďalšieho účastníka konania v 2/ rade, že L. B. nedisponuje živnostenských oprávnením na vykonávanie predmetu podnikania - komplexný hydrogeologický a inžinierskogeologický prieskum, správny súd vyzval L. B. na doručenie rozhodnutia Ministerstva životného prostredia SR č. 1709/212-7 a č. 6623/2015-7.3, na základe ktorých bol, podľa záhlavia odborného hydrogeologického posudku, oprávnený k jeho zhotoveniu. Dňa 25. marca 2020 Milan Kršák správne súdu predložil Geologické oprávnenie číslo záznamu : 38657/2015, ktorým Ministerstvo životného prostredia rozhodlo o vydaní geologického oprávnenia pre fyzickú osobu : L. B., obchodné meno : L. B. - HYGEOBRATISLAVA.

98. Správny súd ďalej zdôrazňuje, že ako dôvod nevyhovenia žalobe nezohľadňoval právnu úpravu účinnú od 1. januára 2019, v zmysle ktorej sa súhlas na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu dáva vlastníčkovi pozemku, ktorým žalobca nie je. Správny súd posudzoval zákonnosť napadnutého rozhodnutia podľa skutkového a právneho stavu existujúceho v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, v zmysle ktorého žalobca bol oprávnený o súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch žiadať. Správne argumentoval ďalší účastník konania v 3/ rade, že sa rozhodnutie nezrušuje z dôvodu formálnych väd, pokiaľ mu následne vydané rozhodnutie nemôže priniesť priaznivejšie postavenie ((R 122/2003), avšak v danom prípade je potrebné upriamiť pozornosť účastníkov konania, ako aj konajúcich orgánov verejnej správy na ďalšiu novelu zákona č. 79/2015 Z. z. účinnú od 1. júla 2020, v zmysle ktorej žalobca bude opäť disponovať aktívnou legitímáciou v konaní o vydanie súhlasu na využívanie odpadov na spätné zasypávanie podľa § 97 ods. 1 písm. s) v spojení s § 97 ods. 21 zákona o odpadoch, keď orgán verejnej správy bude rozhodovať podľa zákona účinného v čase vydania rozhodnutia, čo znamená, že bude vychádzať z definície spätného zasypávania podľa § 3 ods. 20 zákona o odpadoch.

99. Správny súd súčasne s poukazom na novelu zákona o odpadoch účinnú od 1. júla 2020 apeluje na konajúce orgány verejnej správy, aby vo veci vydali meritórne rozhodnutie, teda, aby po vrátení spisového materiálu automaticky nezastavovali konanie, nakoľko žalobca po 1. júli 2020 bude oprávnený opätovne podať žiadosť o vydanie súhlasu, pričom konanie by sa len predlžovalo, keď v konečnom dôsledku bude z dôvodu novely zákona o odpadoch v prípade žalobcu rozhodované o vydaní súhlasu

resp. nevydaní súhlasu na využívanie odpadov na spätné zasypávanie. Podľa názoru správneho súdu, konajúce orgány verejnej správy, budú mať po doplnení podkladov k rozhodnutiu, pričom má správny súd na mysli predovšetkým rozhodnutie Okresného národného výboru v Trnave č. OPLVH - 4644/1985 zo dňa 16.12.1985, nový odborný hydrogeologický posudok a vyjadrenie zo dňa 19.07.2013, dostatok dôkazov na vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci samej.

100. Správny súd, vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu, súčasťou ktorého sú okrem iného odborné hydrogeologické posudky (hydrogeologický posudok od spoločnosti PROGEO, spol. s r.o., hydrogeologický posudok vypracovaný RNDr. F. G. - Hydrogeotech v roku 2013 na návrh spoločnosti TAVOS, a.s.), projekt monitorovacieho systému podzemných vôd vypracovaný spoločnosťou ENVIGEO, a.s. súhlasí s názorom žalobcu, že dôvod, pre ktorý nebol žalobcovi vydaný súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch nemá oporu v administratívnom spise. Len samotné konštatovanie, respektíve citácia z prílohy 3 časti B článku I bod 1 vyhlášky č. 29/2005 Z. z., bez vyhodnotenia a vzájomného posúdenia predložených listinných dôkazov, nemôže byť na účely zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy dostačujúca a to ani v prípade verejného záujmu, ktorým ochrana vodárenských zdrojov nepochybne je.

101. Správny súd poukazuje na to, že ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia bol monitorovací systém podzemných vôd vybudovaný prostredníctvom spoločnosti ENVIGEO, a.s., pričom bolo uzavreté, že zvýšené hodnoty nemajú charakter druhotného znečistenia, ale majú pôvod z geologického prostredia a preto bude potrebné ich opakovane a častejšie monitorovať, pričom túto skutočnosť konajúce orgány verejnej správy rovnako nezohľadnili. Správne mu súdu nedá nad rámec nepoukázať na vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe, že dôvodom pre neudelenie súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch bolo nerešpektovanie stanovených podmienok a svojvôľa pri ukladaní odpadov, pričom tento záver sa dá z dôvodov uvedených vyššie nepriamo vyčítať aj z napadnutého a prvostupňového rozhodnutia. Správny súd si preto dovoľí apelovať na konajúce orgány verejnej správy, že aj v prípade ochrany verejného záujmu, musí rozhodnutie spĺňať všetky atribúty zákonnosti, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí byť v súlade so zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tieto atribúty však napadnutému rozhodnutiu vrátane prvostupňového rozhodnutia absentujú. Správny súd nemohol ani prihliadať na ďalšie tvrdenie žalovaného a to, že ochrana verejného záujmu je dôležitejšia ako dodržanie procesných predpisov (vo vzťahu k vyjadreniu zo dňa 29.11.2017). K uvedenému správny súd upriamuje pozornosť žalovaného na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Rovnako nedá správne mu súdu na tomto mieste zopakovať, že napríklad s určitým navrhovaným druhom inertného odpadu, ktorý bol uvedený v bode 92 rozsudku súhlasila aj spoločnosť TAVOS, a.s., avšak ani táto skutočnosť nebola konajúci orgánmi verejnej správy posudzovaná.

102. Správny súd s poukazom na ustanovenie § 2 písm. c) zákona č. 51/1988 Zb. zdôrazňuje, že banskou činnosťou nie je len zriaďovanie, ale aj likvidácia banských diel a lomov, pričom skutočne podľa § 10 ods. 5 zákona č. 51/1988 Zb. je organizácia povinná vykonať likvidáciu banských diel. Teda pokiaľ bola banská činnosť v ochrannom pásme vodného zdroja povolená, je potrebné, aby bola umožnená aj likvidácia tohto lomu, pričom úlohou konajúcich orgánov verejnej správy bude v ďalšom konaní posúdiť, či na likvidáciu lomu bude vhodné zasypávanie s využitím konkrétnych druhov inertného odpadu, pričom bude potrebné vychádzať aj z odborných hydrogeologických posudkov, nakoľko z rozhodnutia o určení ochranného pásma vyplýva, že banská činnosť môže byť povolená len za predpokladu kladného odborného hydrogeologického posudku a vykonania účinných zabezpečujúcich technických opatrení. Správny súd rovnako poukazuje na to, že z odborného hydrogeologického posudku z mája 2018 vyplýva zásadná skutočnosť a to, že vyťažovaný priestor je potrebné zabezpečiť, nakoľko ho možno v súčasnosti považovať za potenciálny zdroj znečistenia a ohrozenia vodárenských zdrojov lokalizovaných v Dehticiach, keď karbonatické materiály sa vyznačujú veľmi dobrou priepustnosťou, ako aj možnou rýchlosťou šírenia prípadného znečistenia, pričom zasypaním spodnej etáže vhodným a hlavne prírodným resp. inertným materiálom sa môže znížiť riziko vzniku kontaminovaných látok do prírodného prostredia.

103. K návrhu ďalšieho účastníka konania v 2/ rade na prerušenie konania správny súd uvádza, že vzhľadom na rozhodnutie správneho súdu, keď sa vec vracia Okresnému úradu Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie na ďalšie konanie, nebol dôvod na prerušenie konania do

právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/178/2018, keď aj vyhovie žalobe opomenutého účastníka nemá vplyv na rozhodnutie správneho súdu v danej veci. Bude na zvážení konajúceho orgánu verejnej správy, či jeho rozhodnutie vo veci bude závisieť od výsledku konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave a teda či bude daný dôvod na prerušenie konania podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku.

104. Záverom správny súd k aktívnej žalobnej legitímácii uvádza, že žalobca ňou disponuje, nakoľko napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím nesporne zasiahli do jeho verejných subjektívnych práv, a to tým spôsobom, že mu neumožnili výkon činnosti, ktorej sa svojou žiadosťou podanou podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch dožadoval.

105. Rovnako správny súd dodáva, že sa nevenoval tvrdeniam týkajúcich sa skládkovania odpadu, respektíve iného protiprávneho konania žalobcu, nakoľko ich posudzovanie nebolo predmetom správnej žaloby, keď správny súd posudzoval výlučne zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného vrátane prvostupňového rozhodnutia Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie, ktorým nebol udelený súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch. Skutočnosť, či žalobca protiprávne ukladal odpad sa rieši už v spomínanom konaní o čiernej skládke. Z uvedeného dôvodu správny súd na tieto skutočnosti pri svojom rozhodovaní neprihliadal.

106. S poukazom na uvedené, správny súd z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. c), e), f) a g) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a podľa § 191 ods. 3 písm. a) SSP aj prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie a vec podľa § 191 ods. 4 SSP vrátil Okresnému úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie na ďalšie konanie.

107. V ďalšom konaní bude úlohou Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie opätovne posudzovať a vyhodnocovať vo vzájomných súvislostiach a to v rozhodnom čase, ktorým je stav ku dňu vydania rozhodnutia, predložené posudky a iné listinné dôkazy vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného národného výboru v Trnave č. OPLVH - 4644/1985 zo dňa 16.12.1985 a podľa príslušných právnych predpisov, ktoré špecifikujú, ktorý konkrétny inertný odpad je vhodný na spätné zasypávanie, pričom musí byť splnená podmienka zhodnocovania odpadu. Následne bude jeho povinnosťou svoje rozhodnutie náležite odôvodniť.

108. Podľa § 191 ods. 6 SSP, právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

109. V správnom súdnom konaní úspešnému žalobcovi priznal správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP voči žalovanému, ktorý v konaní úspešný nebol, nárok na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

110. O trovách konania ďalších účastníkov konania rozhodol správny súd podľa § 169 SSP, podľa ktorého ďalší účastníci konania majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Správny súd ďalším účastníkom konania vyslovene žiadne povinnosti neukladal. Hoci svoje právo vyjadriť sa v správnom súdnom konaní využili, nárok na náhradu trov konania im nevzniklo, pretože za splnenie povinnosti nemožno považovať splnenie výzvy správneho súdu na vyjadrenie sa k správnej žalobe (pozri bližšie rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžrk/20/2018 z 25. septembra 2019).

111. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Trnave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozsudku na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Odo dňa 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 neplynie lehota na podanie kasačnej sťažnosti (§ 1 písm. a/ v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID - 19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony).